

بسم الله الرحمن الرحيم

مسيحيت

یکی از پدیده های کهن که از دیر باز اندیشه بشر را از خود متاثر کرده دین است. در میان دین های موجود ادیان ابراهیمی به لحاظ تعداد پیرو در جهان از اهمیت بیشتری برخوردارند. در این بین مسیحیت بخارط پشت سرگذاشتن تاریخی پر فراز و نشیب و دارا بودن بیشترین پیرو در دنیا معاصر توجه ویژه ای را می طلبد.

این دین ابراهیمی حدود 2000 سال پیش و در فلسطین ، همزمان با تولد عیسی حیات خود را آغاز کرد. اما پیش از پرداختن به مباحث اساسی آن لازم است نگاهی گذرا به تاریخ مسیحیت داشته باشیم.

فصل اول: تاریخچه پیدایش مسیحیت

1- تولد و رشد حضرت عیسی

در سنت مسیحی کهن ترین داستان مستند از زندگی عیسی در انجیل های عهد جدید ثبت شده است. انجیل نگاران جریان تولد عیسی را از قصه مریم شروع می کنند.

به روایت انجیل مریم هنوز در دوره نامزدی^۱ با یوسف نجار بود که به طرز شکفت انگیزی باردار شده و توسط فرشته خدا از این ماجرا آگاه گشت. او که از این جریان شکفت زده بود از فرشته پرسید که چگونه چنین چیزی ممکن است در حالی که مردی او را لمس نکرده است! و فرشته پاسخ داد که این واقعه به قدرت خدا محقق خواهد شد.^۲

اما یوسف هنگامی که از این ماجرا آگاه شد ، خواست مخفیانه از او جدا شود که این بار فرشته خدا بر او ظاهر شده و او را از این کار بر حذر داشت... بدین سان عیسی معجزه آسا متولد شد^۳ در حالی که مردم او را فرزند یوسف نجار می دانستند.

در همین زمان هیرودس^۴ با آگاه شدن از تولد وی ، کمر به قتل او بست؛ ولی یوسف و مریم با هدایت خدا از این تصمیم آگاه شده و به مصر گریختند. اما این سرگردانی دوام نداشت، زیرا هیرودس مرد و با مرگ او یوسف و مریم که توسط خدا از این امر خبر دار شده بودند به ناصره بازگشتند^۵ و در آنجا به زندگی خود ادامه

^۱ اشاره به باکره بودن

^۲ انجیل لوقا ، 35-26:1

^۳ انجیل متی ، 22-18:1

^۴ - Herod the Great

^۵ انجیل متی ، 21-13:2

دادند و عیسی در این شهر رشد و نمو کرد تا به سی سالگی رسید. گفتنی است که روایت قران از داستان تولد عیسی مسیح با روایت انجیل تفاوت‌هایی دارد و در انجیل به داستان سخن گفتن عیسی در گهواره اشاره نشده^۶ و در قران مریم دختر جوانی است که نامزد نداشته و لذا بعد از تولد عیسی مورد نکوهش یهود قرار می‌گیرد^۷

2- آغاز ماموریت

اندکی پیش از آغاز رسالت حضرت عیسی، یحیی که مردم را به توبه دعوت کرده و غسل تعمید می‌داد، آمدن قریب الوقوع مسیح را پیشگویی کرد. بنابر این عیسی نیز همانند سایرین برای دریافت غسل تعمید به سوی رود اردن و یحیای تعمید دهنده رهسپار شد. انجیل نگاران ماجراه آغاز ماموریت عیسی را اینگونه روایت می‌کنند: در این هنگام عیسی از ناصره جلیل آمد و در رود اردن از یحیی تعمید گرفت.^۸ در واقع این نقطه شروع رسالت عیسی بود. با گذر از این مرحله عیسی برای خود یارانی ویژه (حواریون) برگزید و با کمک ایشان ماموریت خود را شروع کرد. او در مسیر ابلاغ پیام خدا به دو راه متولّ شد: 1- منطق قوی و سخنرانی‌های مقندرانه و 2- معجزات شگفت‌انگیز مثل زنده کردن مردگان، شفا دادن بیماران، اطعام افراد پرشمار با غذای اندک و...

3- آموزه‌های عیسی

مشروع آموزه‌های عیسی در سراسر انجیل دیده می‌شود؛ اما عام‌ترین و کامل‌ترین سخن عیسی در این مورد را می‌توان در گزارش متی مشاهده کرد:

گمان مبرید که آمده‌ام تا تورات یا صحف انبیا را باطل سازم. نیامده‌ام تا باطل نمایم بلکه تا تمام کنم. 18 زیرا هر آینه به شما می‌گوییم تا آسمان و زمین زایل نشود همزه یا نقطه‌ای از تورات هرگز زایل نخواهد شد تا همه واقع شود. 19 پس هر که یکی از این احکام کوچکترین را بشکند و به مردم چنین تعلیم دهد در ملکوت آسمان کمترین شمرده شود. اما هر که بعمل آورد و تعلیم نماید او در ملکوت آسمان بزرگ خوانده خواهد شد.^۹

4- پایان زندگی زمینی

⁶- مریم 33-29

⁷- مریم 28

⁸ انجیل متی ، 13:3

⁹ انجیل متی ، 20 -17:5

در مورد واپسین روزهای حیات عیسی گزارش یکنواختی روایت نشده ، بلکه انجیل نگاران در انجیل های خود قصه های متفاوتی از یک جریان را روایت کرده اند. متی روایت می کند که سران یهود از سخنان و آموزه های عیسی ناخشنود بودند، بنابر این به صورت های مختلف برای نابودی او تلاش می کردند تا اینکه سرانجام توانستند عیسی را با خیانت یکی از شاگردانش بنام یهودای اسخريوطی^{۱۰} دستگیر کرده و برای بازجویی نزد کاهن اعظم یهود ببرند. پس از این مرحله عیسی را تحويل حاکم رومی منطقه دادند و به او فشار آوردند تا عیسی را اعدام کند. بنا به گزارش متی حاکم رومی سرانجام علی رغم میل خود حکم مصلوب ساختن عیسی را صادر کرد.^{۱۱} این جریان در روز جمعه رخ داد.

اما از اینجا به بعد روایت انجیل ها دارای اضطراب زیادی است. به هر صورت روایت متی اینگونه است که بعد از ظهر جمعه عیسی را دفن کرده و سنگ بزرگی بر قبر او نهادند... اما صبح یکشنبه که برخی از پیروان به زیارت قبر او آمدند؛ مشاهده کردند که سنگ قبر به کناری افتاده و کفن عیسی خالی است. اندکی بعد عیسی بر پیروان ظاهر شد و به ایشان خبر داد که خدا بار دیگر او را زنده کرده و از قبر برخیزانده است.^{۱۲} بنا به گزارش سنت مسیحی پس از این جریان عیسی حدود چهل روز در میان پیروانش بود و گاه گاهی با ایشان ملاقات هایی داشت تا اینکه سرانجام با وعده بازگشت^{۱۳} دوباره اش از منظر حواریون غائب شده ، به آسمان رفت.^{۱۴} بنا بر این نبوت و تبلیغ حضرت عیسی سه سال بیشتر طول نکشید.

قرآن روایت دیگری از پایان زندگانی عیسی مسیح دارد و میفرماید آنان مسیح را نکشند و بر صلیب نکشند بلکه امر بر ایشان مشتبه شد^{۱۵}

5- عصر حواریون

¹⁰ - Judas Iscariot

¹¹ انجیل متی ، 27:11-27

¹² انجیل متی ، 10:1-28

¹³ وعده بازگشت را عیسی پیش از این به حواریون داده بود ، نه در هنگام عروج

¹⁴ اعمال رسولان ، 10:3-1

¹⁵ - وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَنَعُوهُ وَلَكُنْ شَيْءَهُ لَهُمْ (نسا 157)

دوره پس از صعود عیسی تا سال 100 میلادی عصر حواریون نامیده می شود زیرا سراسر حوادث این دوره متأثر از حواریون و فعالیت های تبلیغی ایشان است.

بنا به سنت مسیحی کهن ترین منبع معتبر از وقایع این دوره کتاب اعمال رسولان و برخی کتب عهد جدید است.

در این دوره چند رویداد از اهمیت خاصی برخوردارند:

1- با توجه به متن انجیل ها حضرت عیسی برای پس از خود برنامه داشته و شخصی را برای رهبری برگزیده است.

اولین فردی که به حضرت عیسی ایمان آورد و سپس بزرگترین حواری او گردید شخصی بنام شمعون بود. در آیاتی از انجیل روایت شده که عیسی به او ماموریت داده و این چنین وی را مخاطب ساخته است:

خوابحال تو ای شمعون پسر یونا ... من نیز تو را میگویم که تو بی پطرس(صخره) و بر این صخره کلیسا^{۱۶} (جامعه شهر وندی) خود را بنا میکنم و نیروهای مرگ بر آن استیلا نخواهد یافت. ^{۱۹} و کلیدهای ملکوت آسمان را به تو می‌سپارم و آنچه بر زمین بیندی در آسمان بسته گردد و آنچه در زمین گشایی در آسمان گشاده شود.

بنابر این با دستور صریح عیسی ، پطرس^{۱۷} جانشین و رهبر مسیحیان پس از او بود؛ اما اتفاق عجیبی همه معادلات را بهم زد.

2- ناگهان چهره جدیدی وارد جهان مسیحیت شد. کسی که تا پیش از این شکنجه گر مسیحیان بود^{۱۸} و در قتل استفان ، اولین شهید مسیحیت، دست داشت^{۱۹} و به تعبیر کتاب مقدس بی رحمانه بر کلیسا می تاخت و خانه به خانه گشته زنان و مردان را بیرون می کشید و زندان میافکند. ^{۲۰} او کسی نبود جز پولس^{۲۱} که البته نام عبری اش شائول بود.

¹⁶ انجل متی ، 19-18:16

¹⁷ - Peter

¹⁸ اعمال رسولان، 9:1

¹⁹ - اعمال رسولان ، 58:7 - 1:8

²⁰ - اعمال رسولان 3:8

²¹ - Paul of Tarsus

ماجرای ایمان پولس از اینجا آغاز شد که عده‌ای از نوکیشان مسیحی اورشلیم از دست شکنجه گرانی چون پولس به دمشق گریخته بودند. پولس از طرف کاهن اعظم ماموریت یافت که ایشان را دستگیر کرده، باز گرداند.

بروایت لوقا^{۲۲} پولس در نزدیکی دمشق نوری دیده و صدایی شنیده که او را مخاطب قرار داده که چرا بر من جفا می‌کنی؟ پولس با شنیدن این صدا بیهوش به زمین افتاد. سپس صدا به او دستور داد که به شهر رفته و از فردی بنام حنایا دستورات لازم را بگیرد. وی ادعا می‌کند که آن صدا، صدای عیسی مسیح بوده است. البته کسی این ادعا را تایید نکرده است.

پولس تغییر کیش داد و پس از سه سال سکوت شروع به تبلیغ مسیحیت کرد. اما او نمی‌توانست به اورشلیم برود، زیرا چندی پیش در آنجا شکنجه گر مسیحیان بود. بنابر این از وسعت قلمروی امپراتوری استفاده کرد و برای تبلیغ به قسمت‌های دیگر امپراتوری روم رفت.

۳- نکته مهم دیگر این بخش تعالیم پولس است. آموزه‌هایی که او تعلیم می‌داد با آموزه‌های دیگر حواریون و بویژه جانشین عیسی، پطرس، متفاوت بود. این مساله بقدرتی در جهان مسیحیت اثرگذار بود که نویسنده‌گان مسیحی پس از او، وی را دومین موسس مسیحیت خوانندند.^{۲۳}

علاوه بر این موارد متعددی از عهد جدید بروشنا نشان می‌دهد که بین پولس و حواریان عیسی نزاع سختی در جریان بوده است. این نزاع به حدی بود که پولس وقتی از حواریون خشمگین می‌شد به ایشان می‌تاخت و حتی پطرس را به نفاق و دوروبی متهم می‌کرد.^{۲۴}

البته با این همه نوع مسیحیتی که پولس تعلیم می‌داد با مسیحیت عیسوی متفاوت بود و در نتیجه پذیرش آن برای مشرکان امپراتوری آسان تر بود. زیرا پولس انجام احکام شریعت را برای غیر یهودیان لازم نمی‌دانست و مسیح را نیز خدایی می‌دانست که جسم گرفته بود تا فدای گناهان بشر شود.

بنابر این پیروان ادیان یونانی-رومی که به پرستش خدای محسوس انس داشتند و رعایت شریعت نیز برایشان سخت بود، الهیات پولس را پذیرفتند.

²²- اعمال رسولان ، ۱۹:۳-۶

²³- گریدی، جوان ا؛ مسیحیت و بدعتها، عبدالرحیم سلیمانی اردستانی، قم، موسسه طه ، ۱۳۸۴ ، چاپ دوم ، ص ۴۷

²⁴- غلطیان ۲: ۱۱

اما پیروان پطرس (و دیگر حواریون) که بعدا به نام ابیونی ها خوانده شدند، رعایت شریعت را لازم دانسته و مسیح را به عنوان پیامبر خدا پذیرفته بودندو در نتیجه پولس را کافر می خوانند.^{۲۵}

سرانجام پطرس و پولس در دهه 60 میلادی در رم اعدام شدند،^{۲۶} اما اندیشه های پولس به تدریج غلبه یافت.

6- عصر مناقشات و نزاع های فرقه ای

مسیحیت از همان ابتدا با دو مشکل جدی مواجه بود: فشارها و شکنجه های امپراتوری روم و مناقشات الهیاتی و فرقه ای.

دوران شکنجه و فشار

پس از سال 70 میلادی و پراکندگی یهود، مسیحیان هم در میان یهودیان منفور بودند و هم امپراطوری ایشان را برای خود خطر بزرگی می دانست.

زیرا در امپراطوری قیصر تقدس داشت و هر فردی برای اعلام وفاداری به او می بایست سوگند یاد کرده و به احترام تمثال وی در معبد بخور سوزانده و شراب می نوشید. مسیحیان نیز که بنا به دستورات دینی از انجام چنین کرنشی خودداری می کردند ، حساسیت حاکمان را برمی انگیختند^{۲۷} و در نتیجه مورد آزار حاکمان رومی قرار میگرفتند.

اعلامیه میلان و آزادی رسمی مسیحیان

ابتدای قرن چهارم میلادی نقطه عطفی در تاریخ دیانت مسیحی است، زیرا دیوکلیانوس که به سختی مسیحیان را شکنجه و آزار می داد مرد و پس از او برای حکومت بر امپراتوری میان چهار قیصر او نزاع واقع شد.

تا اینکه پسر یکی از این افسران که رویای فتح امپراتوری را در سر داشت ، با نصب صلیب روی پرچم هایش حمایت مسیحیان را بدست آورد و توانست رم را فتح کند.^{۲۸} بدین ترتیب دوره ای جدید برای مسیحیت آغاز شد.

²⁵ - گریدی، جوان ا؛ مسیحیت و بدعتها، عبدالرحیم سلیمانی اردستانی، قم، موسسه طه ، چاپ دوم ، ص 43-44

²⁶ - Catholic Encyclopedia: St Peter, Prince of the Apostles , St Paul

²⁷ - گریدی، جوان ا؛ مسیحیت و بدعتها ، ص 620

²⁸ - میلر ، ویلیام؛ تاریخ کلیساي قدیم در امپراتوری روم و ایران، ترجمه علی نخستین، ص 3-232

کنستانتنیں^{۲۹} کے نیمی از امپراتوری را از آن خود کرده بود، بہ همراہ امپراتور بخش شرقی در سال ۳۱۳ اعلامیہ ای مبنی بر آزادی مذهب صادر کردند کہ در آن تصریح شده بود کہ مسیحیان حق دارند امور دینی خود را اجرا کرده و تبلیغ نمایند.^{۳۰}

البته خود کنستانتن مسیحی نشد، اما بہ گفته جوان گریدی: او امید داشت بدین وسیله کلیسا را به شکل ابزاری برای استحکام قدرت مطلق امپراتور در آورد.^{۳۱}

در هر صورت از این به بعد یکی از دو مشکل اساسی مسیحیت، یعنی شکنجه و فشار امپراتوری، پایان یافت.

شورای نیقیه^{۳۲}

اما مشکل دیگر مسیحیت (نزاع‌های الهیاتی و فرقه‌ای) هم چنان پابرجا بود. اوج این منازعات ماجراهی اریوس^{۳۳} است. آریوس که اسقف لیبی بود با الکساندر^{۳۴}، اسقف مصر، و شاگردش آتاناسیوس^{۳۵} در مورد خدا بودن عیسیٰ به مخالفت برخاست.

پس از مدتی این دعوا از شمال آفریقا خارج شد و آوازه آن سراسر امپراتوری را در نوردید. ویل دورانت، پدر تاریخ غرب، روایت می‌کند که کنستانتن، که بتازگی امپراتوری را سر و سامان داده بود، برای جلوگیری از ایجاد آشوب در قلمرو حکومتش به دو طرف دعوا نامه‌ای نوشت و در آن هردو طرف را به شدت و با عباراتی موهن توبیخ کرد.^{۳۶} اما این پایان کار نبود، زیرا نه تنها طرفین نزاع کوتاه نیامدند، بلکه پای مردم عادی نیز به این جریان باز شد.

در نتیجه کنستانتن برای حل نهایی این جریان در سال 325 و در شهر نیقیه شورایی تشكیل داد و خود ریاست جلسات را به عهده گرفت. در نتیجه این دخالت مستقیم کنستانتن که هیچ گونه اطلاعی از الهیات نداشت، مسیح به عنوان دومین وجه خدا پذیرفته شد و در کنار خدای پدر جای گرفت.

²⁹ - Constantine

³⁰ - میلر ، ویلیام؛ تاریخ کلیسائی قدیم در امپراتوری روم و ایران، ، ص 234
³¹ - گریدی، جوان؛ مسیحیت و بدعت‌ها ، ص 131

³² - Council of Nicaea

³³ - Arius

³⁴ - Alexander

³⁵ - Athanasius ،

³⁶ - دورانت، ویل؛ تاریخ تمدن ج3، حمید عنایت و ...، تهران، سازمان انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی، 1371 ، ص 769

بنابر این الوهیت مسیح نتیجه دخالت مستقیم امپراتور در امور کلیسا بود. به گفته نویسنده ای مسیحی : «این نخستین بار بود که کلیسا خود را تحت سلطه و ریاست رهبر سیاسی حکومت می دید . مساله رابطه کلیسا و حکومت که مساله ای مزمن و ریشه دار است ، به طور مشخص از همینجا شروع شد.»^{۳۷}

پس از این جریان نیز منازعات الهیاتی دیگری واقع شد که تقریبا در تمامی آنها نقش پرنگ امپراتور مشهود است. روند استفاده ابزاری از کلیسا ادامه داشت و امپراتوران بعدی نیز سعی در نزدیکی به کلیسا داشتند چنانکه چندین سال پس از کنستانتین، در سال 379 امپراتور تئودوسیوس^{۳۸} به حکومت رسید و برای نزدیکی با پاپ داماسوس^{۳۹} در سال 381 مسیحیت ثلثی را به عنوان مسیحیت رسمی پذیرفت و تمامی ادیان و گرایشات دیگر مسیحی را با زور سرنیزه از میان برداشت.^{۴۰} و اینگونه مسیحیت تبدیل به دین رسمی روم بزرگ شد

در قرون نخست مسیحیت جدای از این منازعات درونی واقعه مهم دیگری در تاریخ رخ نداد جز اینکه پایتخت حکومت از رم به قسطنطینیه منتقل شد و در نتیجه اسقفان رم علاوه بر قدرت دینی از نفوذ سیاسی نیز برخوردار شدند. حدود یک قرن بعد در ادامه طبیعی همین روند بود که پاپ لئو کبیر برتری پاپ رم بر دیگر اسقف نشین ها را اعلام کرد.

7- قرون وسطی

پنج قرن نخست با شکل گیری نظام الهیاتی و سازمان یافتن تشکیلات کلیسا پایان یافت. از قرن پنجم تا قرن پانزدهم در تاریخ کلیسا ، تاریخ نامداری است، این دوره هزار ساله با نام قرون وسطی شناخته می شود.

جالب اینجاست که هنگامی پنج قرن نخست قرون وسطی برای مسیحیان به لحاظ علمی ، اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی در نهایت تاریکی و ضعف پیش می رفت که در همان حین مسلمانان در اوج شکوفایی تمدن و فرهنگ اسلامی بودند.

جدایی کلیسای غرب و شرق

³⁷- کرنز، ارل؛ سرگذشت مسیحیت در طول تاریخ ، ترجمه آرمان رشدی ، آموزشگاه کتاب مقدس، 1994 ، ص 106-107

³⁸- Theodosius

³⁹- Pope Damasus

⁴⁰- همان ، ص 154-155

کلیسا در این پنج قرن شاهد یک رویداد مهم درونی بود؛ این رویداد اشتراق کلیسا به دو قسمت شرقی و غربی بود.

در سده های اولیه مسیحیت پنج اسقف نشین وجود داشت که دارای اهمیت خاصی بودند اسقف نشین رم، قسطنطینیه، اورشلیم، انطاکیه و اسکندریه. با انتقال پایتخت امپراتوری به قسطنطینیه، پاپ رم همزمان دارای دو قدرت سیاسی و دینی در غرب امپراتوری شد. پس از مدتی پاپ لئو کبیر^{۴۱} با استناد به اینکه رم نخستین اسقف نشین کلیساها مسیحی بوده و اولین اسقف آن، پطرس، جانشین عیسی بوده است؛ مدعی برتری بر سایر کلیساها مسیحی شد.^{۴۲} اما کلیساها شرق از پذیرش این مساله سر باز زدند.^{۴۳}

در کنار این مساله کلیسا غرب می خواست از املاک بیشمار خود نگهداری کند. در نتیجه با ورود به فعالیت های اقتصادی بمرور زمان به یک نهاد مقتدر و ثروتمند تبدیل شد.

از طرف دیگر کلیسا شرق در مجاورت مسلمانان بود و آموزه های اسلام در رویکرد الهیاتی مسیحیان شرق اثرگذاری بسیاری داشت. یکی از این موارد وقی بود که امپراطور لشوی سوم برای رفع اتهام بت پرستی از سوی مسلمانان زانو زدن در برابر تصویر و تمثال ها را منع کرد؛ اما کلیسا رم از پذیرش این مساله سر باز زد.^{۴۴}

مساله دیگر پرستش مریم به عنوان مادر خدا بود که در کلیسا رم انجام نمی شد.^{۴۵} علاوه بر این مسائل به تدریج در مورد روح القدس نیز اختلافاتی پدیدار شد.^{۴۶}

در نهایت در سال 1054 با تکفیر متقابل دو کلیسا، جامعه مسیحی شرق از غرب برای همیشه جدا شد. پس از جدایی کلیسا شرق خود را ارتدکس^{۴۷} (راست کیش) نامید و کلیسا غرب با نام کاتولیک^{۴۸} (عام و جامع) رومی شناخته شد.

⁴¹ - Pope Saint Leo the Great

⁴² - Catholic Encyclopedia: Pope St. Leo I

⁴³ - تاریخ کلیسا قدمی در امپراتوری روم و ایران، ص 250-251

⁴⁴ - وان وورست، راپرت ای؛ مسیحیت از لابلای متون، جواد باغبانی و عباس رسول زاده، قم، موسسه امام خمینی، 1384 ص 237

⁴⁵ - میشل توماس. کلام مسیحی ص 106

⁴⁶ - بی ناس، جان. تاریخ جامع ادیان، ص 647

⁴⁷ - ortodox

⁴⁸ - Catholic

عملکرد کلیسا در قرون وسطی

نام گذاری قرون وسطی به قرون تاریک، آن هم از طرف خود مسیحیان، بیانگر این مساله است که عملکرد کلیسا در این دوره مورد قبول و قابل دفاع نیست.

کلیسا در این دوره از سه جهت کلی دارای ایرادات اساسی بود:

۱- اقتصادی ۲- فرهنگی و اخلاقی ۳- سیاسی- اجتماعی

۱- به لحاظ اقتصادی فساد در کلیسا فراگیر شده بود. منشاء این آشفتگی اقتصادی "عطیه کنستانتن" بود. کلیسا در قرن چهارم با سندی که بعدها جعلی بودنش آشکار شد، مدعی شد که بخش عمدۀ ای از زمین‌های حاصل خیز اروپا توسط کنستانتن به او بخشیده شده است.

بنابراین سران کلیسا برای اجاره دادن این زمین‌ها مجبور بودند با حاکمان محلی همکاری کنند. این حاکمان نیز به نوبه خود نهایت ظلم و ستم را بر مردم روا می‌داشتند و کلیسا نیز از ایشان حمایت می‌کرد.

در نتیجه با درآمد زا شدن مناصب کلیسا، هر پستی دارای قیمتی شد و کسانی که این پست‌ها را می‌خریدند نیز برای جبران قیمتی که پرداخته بودند مردم را سرکیسه می‌کردند. یکی از راه‌های سرکیسه کردن نیز مغفرت فروشی بود.

راهب ساونارولا با اهانتی اغراق آمیز در این مورد کلیسا رم را فاحشه‌ای خواند که الطاف خود را به پول می‌فروشد...^{۴۹}

پاپ الکساندر ششم^{۵۰} یکی از نمونه‌های این جریان بود. او با تاسیس هشتاد منصب جدید، از هر فردی که به یکی از این سمت‌ها می‌رسید 760 دوکات دریافت می‌کرد.^{۵۱}

علاوه بر همه این‌ها در تمامی طول دو قرن نهم و دهم پاپ‌ها توسط خانواده‌های اشرافی انتخاب می‌شدند و اگر پاپی از چشم این خانواده‌ها می‌افتداد، کشته شده و بجایش پاپ جدید انتخاب می‌شد.^{۵۲}

⁴⁹ - جمیز. آ. کوریک، قرون وسطای اولیه. ترجمه مهدی حقیقت خواه ص 43

⁵⁰ - Alexander VI

- جمیز. آ. کوریک، قرون وسطای اولیه. ترجمه مهدی حقیقت خواه ص 43⁵¹

- همان⁵²

2- در نتیجه فساد اقتصادگی، اندک اندک فساد اخلاقی نیز دامنگیر کلیسا شد. تجمع مال فراوان در یکجا و راحت طلبی مردان کلیسا اخلاق مسیحی را از میان برداشت و پای انواع مفاسد، بویژه فساد جنسی به کلیسا باز شد.

اراسموس^{۵۳} از اندیشمندان اومنیست دوره رنسانس در این زمینه می‌گوید: بسیاری از صومعه‌های مردانه و زنانه تفاوت چندانی با فاحشه خانه‌های عمومی ندارند! یکی از تاریخ نگاران کاتولیک نیز در این مورد نوشته است: مدارک مستند نشان می‌دهد که در تمام شبه جزیره ایتالیا فساد و هرزگی گریبانگیر کشیشان شده... نمک زمین طعم خود را از دست داده...^{۵۴}

3- کلیسا به لحاظ سیاسی نیز آنچنان فضای بسته‌ای بر محدوده تحت قلمرو خود حاکم کرده بود که کسی را یارای مخالفت با آن نبود. کلیسا با تشکیل دادگاه‌های تفتیش عقاید، هرگونه اندیشه مخالف با خود را بدعت شمرده و بدعتگذاران را به طرز فجیعی زنده زنده در آتش می‌سوزاند.

برای نمونه سنت دومینیکن^{۵۵} در سال 1239 طی یک روز دستور سوزاندن 180 نفر را صادر کرد که در میان ایشان اسقفی وجود داشت که جرمش به زعم دومینیکن اعتقاد به آزادی بیش از حد برای بدعت گذاران بود.^{۵۶}

پاپ گریگوریوس هفتم نیز تعداد پرشماری از این بازپرسان را برای تفتیش عقاید به اطراف گسیل داشت که معمولاً بسیار سختگیر بوده و از فضیلت ترحم بهره ای نداشتند. شدت عمل ایشان به حدی بود که مردم به شوخی با تحریف نامشان آنها را *Dominicanes* (سگان شکاری خدا) می‌نامیدند.^{۵۷}

از جهت اجتماعی نیز در نظر کلیسا پست و مقام کلیسا ای شغل آسمانی شمرده می‌شد و در مقابل دیگر شغل‌ها دنیوی بودند. بدین ترتیب بین روحانیون و مردم فاصله زیادی ایجاد شد. مردم عادی حتی برای توبه و مراجعه به کتاب مقدس باید به کلیسا مراجعه می‌کردند. در واقع کلیسا همه کاره بود و مردم عادی هیچ گونه شخصیت و حرمتی نداشتند.

8- عصر اصلاحات

⁵³ - Erasmus

⁵⁴ - دورانت، ویل، تاریخ تمدن ج 6 ص 23-24

⁵⁵ - Saint Dominic

⁵⁶ - دورانت، ویل، تاریخ تمدن ج 4 ص 1048

⁵⁷ - همان

با آغاز رنسانس علمی، متون دینی هم از لاتین به سایر زبان های بومی ترجمه شدند. مردم با مراجعه به کتب مقدس متوجه شدند که بسیاری از اموری که تا کنون در شمار آموزه های دینی می پنداشتند، در واقع از اختراعات کلیساست.

از این موارد می توان به آیین اعتراض و توبه اشاره کرد که در کتاب مقدس بدون اشاره به آیین بودن و به صورت یک عمل شخصی آمده است.

در بین معارضان به روند موجود چهره های بر جسته ای برخاستند که گاهی از خود کلیسا بودند؛ به عنوان نمونه یکی از کشیشان آگوستینی به نام مارتین لوتر با مشاهده مغفرت فروشی توسط کارگزاران پاپ از این عمل به شدت ناخرسند شد و به ایشان اعتراض کرد. پس از مدت کوتاهی و با طرد شدن لوتر از کلیسا، او دامنه تحقیقاتش را افروز و همزمان دامنه اعتراضاتش را نیز بیشتر کرد.

اما لوتر در این نبرد تنها نبود، در قرن شانزدهم میلادی علاوه بر او شخصیت های دیگری نیز وارد میدان مبارزه شدند و توانستند در تاریخ مسیحیت تاثیرات شگرفی ایجاد کنند. این گروه اصلاحاتی در کلیسای کاتولیک ایجاد کردند و باعث جدایی مهمی در تاریخ مسیحیت شدند و جریاناتی را به وجود آوردند که در تاریخ مسیحیت تا عصر حاضر تاثیر گذار بوده است.

مارtin لوتر^{۵۸} (1483-1546م) اولریش تسونینگلی^{۵۹} (1484-1531م) و ژان کالون^{۶۰} (1509-1549م) نهضتی را پایه گذاری کردند که به مناسبت تلاشی که برای اصلاح تعالیم داشتند نهضت اصلاح دینی و نیز به مناسبت اعتراضی که به عملکرد کلیسای کاتولیک داشتند نهضت پروتستان^{۶۱} خوانده میشود.

9- مسیحیت پس از اصلاح دینی

اما این اعتراض های دینی پایان کار نبود؛ کلیسای کاتولیک که ابتدا فقط صدای اصلاح طلبان درون کلیسا را شنیده بود، پس از مدتی با حملات سنگین تری از بیرون کلیسا مواجه شد.

⁵⁸ - Martin Luther

⁵⁹ - Huldrych Zwingli

⁶⁰ - Jan Calvin

⁶¹ - protestan

⁶² - britannica-encyclopedia/protestantism

قرن هفدهم و هجدهم دوره روشنگری نام گرفت؛ زیرا اندیشمندان غربی با تکیه بر علوم تجربی سعی در بررسی عقلی آموزه‌های دینی داشتند. در واقع این باور بوجود آمد که انسان می‌تواند همه زوایای مبهم عالم را با روش علمی کشف کند، بنابر این هر چیزی که مربوط به گذشته بود را از نو بررسی کردن و مدعی شدن که کتاب مقدس هم باید به آزمایشگاه‌های تجربی برود و مورد کنکاش دقیق قرار بگیرد. در نتیجه بین آموزه‌های کلیسایی و یافته‌های علمی تناقض‌های فراوانی پیدا شد.

فصل دوم کتاب مقدس(bible)

بر خلاف تصور برخی که کتاب مقدس مسیحیان را تنها انجیل می‌دانند؛ مسیحیان به مجموعه کتاب‌هایی بنام کتاب مقدس اعتقاد دارند.

کتاب مقدس از دو بخش عهد قدیم^{۶۳} و عهد جدید^{۶۴} تشکیل شده است. عهد قدیم همان متن مقدس عبری یهودیان است که از ۳۹ کتاب تشکیل شده و سه بخش اساسی دارد.

این سه قسمت عبارتند از: ۱- بخش تاریخی که مشتمل بر ۱۷ کتاب است و با پنج سفر(کتاب) تورات شروع می‌شود. ۲- بخش دوم موعظه و حکمت است و در بر دارنده پنج کتاب از جمله زبور داود و امثال سلیمان است. ۳- و بخش آخر ۱۷ کتاب پیشگویی است که از کتاب اشعیا شروع می‌شود و به کتاب ملاکی ختم می‌شود عهد جدید نیز از ۲۷ کتاب و رساله تشکیل شده و مختص مسیحیان است و توسط نه نویسنده به رشته تحریر درآمده است. کلیسا بر این باور است که این کتاب‌ها از حدود سال ۴۵ میلادی تا حدود سال ۱۰۰ میلادی و در طول بیش از نیم قرن نگارش یافته است.^{۶۵}

انجیل متی، مرقس، لوقا و یوحنا چهار کتاب نخست عهد جدید هستند که اگر چه در سنت مسیحی به متی، مرقس، لوقا و یوحنا نسبت داده می‌شوند؛ اما به گفته آرچیبالد رابرتсон عنوان اصلی انجیل نامعلوم است.^{۶۶}

⁶³- old testament

⁶⁴- new testament

⁶⁵- نتی، مریل سی؛ معرفی عهد جدید، مترجم طه میکانیلیان، تهران، انتشارات حیات ابدی، ۱۳۶۲، ص ۱۳۶

⁶⁶- رابرتсон، آرچیبالد؛ عیسی اسطوره یا تاریخ، مترجم حسین توفیقی، قم، دانشگاه ادیان، ۱۳۸۷، چاپ دوم، ص ۲۰-۱۹

سه انجلیل متی، مرقس و لوقا شباهت های زیادی با هم دارند و گاهی آیه به آیه آنها با هم شیوه است؛ هرچند بعضا در شرح جزئیات تفاوت هایی در روایت آنها به چشم می خورد. بخاطر وجود همین مشابهت ها این سه انجلیل را "اناجیل همنوا" نامیده اند.

در مقابل اناجیل همنوا انجلیل یوحنا قرار دارد که به لحاظ ساختاری با سه انجلیل دیگر تفاوت دارد. مهم ترین تفاوت این انجلیل با سه انجلیل دیگر در این است که نوع نگاه این انجلیل به عیسی لاهوتی و عیسی خدایی است؛ در حالی که در سه انجلیل نخست عیسی انسان و فرستاده خداست. به همین علت به انجلیل یوحنا انجلیل الهیاتی یا لاهوتی نیز گفته می شود.

پس از انجلیل ها کتاب اعمال رسولان قرار دارد. نگارنده این کتاب همان نگارنده انجلیل یوحنا لوقاست. لوقا این کتاب را برای دوست قدیمی اش، تئوفیلوس، نوشته است.

در هشت فصل نخست این کتاب سخن از فعالیت های حواریون به میان آمده و پس از آن ماجراهای ایمان پولس و زندگانی او روایت شده است.

قسمت بعدی عهد جدید را نامه ها تشکیل می دهد که عبارتند از: سیزده نامه منسوب به پولس بنام های رومیان، اول فرنتیان، دوم فرنتیان، غلاطیان، افسسیان، فیلیپیان، کولسیان، اول تسالونیکیان، دوم تسالونیکیان، اول تیموتاوس، دوم تیموتاوس، تیتوس، فلیمون

رساله عبرانیان که نویسنده اش نامشخص است.

یک نامه منسوب به یعقوب، دو نامه منسوب به پطرس، سه نامه منسوب به یوحنا، یک نامه منسوب به یهودا و کتاب مکافه یوحنا که دارای یک متن رمزآلود درباره حوادث آخرالزمان است.

محققان جدید کتاب مقدس برآنند که غیر از هفت یا هشت رساله پولس، و کتاب مکافه و نوشته های لوقا در باره نویسنده گان دیگر قسمت های عهد جدید تردید جدی وجود دارد و از خود هر یک از قسمت ها نیز دلیل قابل توجهی برای تعیین نویسنده آنها بدست نمی آید.

معنای وحی و کتاب مقدس

باید توجه داشت که باور مسیحیان درباره حضرت عیسی با اعتقاد مسلمانان در این مورد تفاوت هایی دارد. مسیحیان معتقدند که حضرت عیسی هرگز کتابی نیاورده است و اصلا لازم نبوده کتابی بیاورد؛ چون پیامبران واسطه بین خدا و بشرند و در راستای رسالتshan کتاب و وحی می آورند؛ اما حضرت عیسی خود خدا و عین وحی است^{۶۷}. در نتیجه رفتار و گفتار او برای انسان ها کافی است و انجیل ها نیز پس از وفات او نوشته شده اند.

جمع آوری عهد جدید

به استناد سنت مسیحی در سالهای نخست پس از عروج حضرت عیسی انجلی وجود نداشت. به تدریج مسیحیان به نوشه مکتوبی که پیروان عیسی بر مدار آن باورهای خود را تنسیق کنند، احساس نیاز کردند.

بنابر این رسولان و پیروان عیسی شروع به نوشن زندگی نامه او کردند. این جریان پس از مدتی چنان روند سریعی به خود گرفت که هر روز به تعداد انجیل افزوده می شد. از میان کتاب هایی که در این دوره تدوین شدند می توان به : انجیل برنابا، انجیل پطرس، انجیل عبرانیان، اعمال پطرس، انجیل سن توماس، اعمال یوحنا، انجیل مصریان، آندره، آپل، مانوی ها، مارکیون، تکامل، کودکی و... اشاره کرد.^{۶۸}

این جریان تا قرن سه و چهار ادامه داشت و کلیسا هنوز به تعریف درستی از کتاب مقدس نرسیده بود. در نتیجه برخی از کلیساها رساله عبرانیان، رساله یعقوب، رساله یهودا، رساله های دوم و سوم یوحنا، رساله دوم پطرس و مکاشفه یوحنا را در شمار کتاب های مقدس عهد جدید نمی دانستند.^{۶۹}

برای رهایی از این آشتفتگی در سال 397 میلادی شورای کارتاز^{۷۰} تشکیل شد^{۷۱} و 27 کتاب کنونی عهد جدید را به رسمیت شناخت و دیگر رساله ها و انجیل را غیر قانونی اعلام کرد.

البته این شورا چاره نهایی برای رهایی از این مشکل نبود، زیرا پس از آن نیز نزاع بر سر برخی کتاب ها مثل مکاشفه یوحنا ادامه یافت تا اینکه در سال 1546 در شورای ترنت شکل نهایی کتاب های عهد جدید به تصویب کلیسا رسید.^{۷۲}

⁶⁷ - ایان باربور، علم و دین، ترجمه بهاء الدین خرمشاهی. ص 145.

⁶⁸ - ولغ، کری. درباره مفهوم انجیلها، مترجم: محمد قاضی ناشر: امیر کبیر ص 73

⁶⁹ - وان وورست، رابت ای؛ مسیحیت از لابلای متون، جوادیابانی و عباس رسول زاده، قم، موسسه امام خمینی، 1384، ص 121

⁷⁰ - Carthago

⁷¹ - دائرة المعارف کتاب مقدس ، مترجم بهرام محمدیان و ...، تهران ، انتشارات سرخدار، 1381، ص 5

⁷² - توماس میشل ، کلام مسیحی ص 43-44

در واقع اینجا یکی از مشکلات اساسی کلیسا رخ می نماید: که اگر کلیسا حجت خود را مستند به کتاب مقدس می داند، چگونه همین کلیسا به کتاب مقدس حجت می دهد و تعیین می کند که کدام کتاب مقدس و کدام یک نامقدس و خارج از عهد جدید است؟

رویکرد انتقادی به عهد جدید

با ترجمه کتاب مقدس و خروج آن از انحصار کلیسا راه برای بررسی نقادانه کتاب مقدس باز شد. دانشمندان پس از مطالعه و بررسی عهد جدید تناقض های بسیاری در این کتاب یافتند. در نتیجه اعتراض های فراوانی از طرف منتقدین روانه کلیسا شد. این اعتراض ها از چند جهت بود:

۱- عیسی و کردار و گفتارش:

۱-۱ در انجیل متی عیسی مسیح داستان مصلوب شدن خودش را پیش گویی می کند که همانطور که یونس سه روز و سه شب در شکم ماهی بود پسر انسان (خود عیسی مسیح) هم سه شبانه روز در زمین خواهد بود.^{۷۳} ولی وقتی انجیل داستان به صلیب کشیده شدن مسیح را نقل می کنند چنین گزارش می دهند که مسیح جمعه به صلیب کشیده شد^{۷۴} و در غروب آن روز وی را دفن کردند و صبح زود یکشنبه وقتی بر سر قبر وی آمدند قبر را خالی یافتند^{۷۵} و در نتیجه مسیح بیش از دو شب و یک روز در داخل شکم زمین نبود؛ در حالی که پیش گویی کرده بود که سه شب و سه روز در داخل زمین باشد. تناقضاتی از این دست تردید های جدی برای اندیشمندان ایجاد نمود.

۱-۲ در کتاب مقدس در باره شراب آمده است: ... و هر که به آن فریفته شود حکیم نیست^{۷۶} با این حال در انجیل روایت شده که مسیح را میگسار می خوانند^{۷۷} و یا اولین معجزه عیسی مسیح تبدیل آب به شراب در عروسی قانا بود^{۷۸}

⁷³ - انجیل متی، 40:12

⁷⁴ - مرقس 15: 42

⁷⁵ - متی 6:28

⁷⁶ - امثال سلیمان 20 : 1

⁷⁷ - پسر انسان می خورد و می نوشد ، می گویند اینک مردی پرخور و میگسار و دوست با جگیران و گناهکاران است . انجیل

⁷⁸ - متی 11: 19

⁷⁸ - یوحنا 2: 11-1

3-1 و یا در حالی که در کتاب مقدس تاکید زیادی بر احترام به پدر و مادر شده و آمده «ملعون باد کسی که با پدر و مادر خود به خفت رفتار نماید»⁷⁹ وقتی مریم مادر عیسی مسیح از وی تقاضایی می کند وی در پاسخ می گوید "ای زن مراباتو چه کار است !"⁸⁰

4-1 همچنین درباره واپسین لحظاتی که مسیح روی صلیب بود، اینگونه روایت شده:

"نرذیک به ساعت سه، عیسی فریاد زده، گفت: "ایلی ایلی لما سبقتنی" ، یعنی خدای من، خدای من، چرا مرا تنها گذاشته ای؟"⁸¹ پر واضح است که اعتراض خشم آلود مسیح به خدا با شان و مقامی که کلیسا در باره مسیح معتقد است سازگاری ندارد.

2- شخصیت زن:

علاوه بر این در انجیل برخی از تعابیری که در باره زن استفاده شده مورد اعتراض شدید نو اندیشان قرار گرفته است. برخی از این عبارت‌ها از این قرارند:

2-1 زن با سکوت به کمال اطاعت تعلیم گیرد. 12 و زن را اجازت نمی‌دهم که تعلیم دهد ... بلکه در سکوت بماند. 13 زیرا که آدم اول ساخته شد و بعد حوا. و آدم فریب نخورد بلکه زن فریب خورده و در تقصیر گرفتار شد. 15 اما به زاییدن رستگار خواهد شد⁸²

2-2 اما میخواهم شما بدانید که سر هر مرد مسیح است و سر زن مرد و سر مسیح خدا. ... زیرا که مرد را نباید سر خود را پوشد چونکه او صورت و جلال خدادست اما زن جلال مرد است. 8 زیرا که مرد از زن نیست بلکه زن از مرد است. و نیز مرد بجهت زن آفریده نشده بلکه زن برای مرد " 10 از این جهت زن می‌باید عزتی بر سر داشته باشد به سبب فرشتگان.⁸³

در نتیجه این نظام طبقاتی که کتاب مقدس در باره زن به تصویر کشید، اعتراض شدید منتقدان کتاب مقدس برانگیخته شد. شاید به همین دلیل بولتمن که بزرگترین متخصص عهد جدید در قرن بیستم لقب یافته، معتقد

⁷⁹ - تثیه 27 : 16

⁸⁰ - یوحنا 2 : 3

⁸¹ - متی 27 : 46

⁸² - اول تیموتاؤس فصل 2: 11-15

⁸³ - اول قرنیان 11 : 9-10

بود: بسیاری از سخنان مکتوب عیسی گفته‌های خود او نیست بلکه محصول حیات جوامع مسیحی اولیه به شمار

^{۸۴} می‌رود

3- سند کتاب‌های عهد جدید:

یکی از ایرادهایی که محققان به کتاب مقدس وارد کردند این بود که چه سندي وجود دارد که ارتباط بین کتاب‌های موجود عهد جدید را با نویسنده‌گان ادعاییش اثبات کند؟ و غیر از ادعای کلیسا از کجا باید به این باور بررسیم که مثلاً انجیل یوحنا واقعاً نوشته یوحنای حواری است؟

کشیش فهیم عزیز درباره حجیت و سندیت انجیل یوحنا می‌گوید: «این سؤال مشکل است و جواب آن، بررسی و تحقیق گسترده‌ای را می‌طلبد و غالباً به این عبارت ختم می‌شود که غیر از خدای یگانه هیچ کس نمی‌داند چه کسی انجیل یوحنا را نوشته است.»^{۸۵}

آرچیبالد رابرتсон^{۸۶} نیز در مورد نامه‌های پطرس، یعقوب، یوحنا و یهودا می‌نویسد: شاید هیچ یک از رساله‌های یعقوب، پطرس، یوحنا و یهودا هم معتبر نباشد.^{۸۷}

در مورد نامه دوم پطرس نیز فلوید فیلسون می‌نویسد: رساله دوم پطرس از نظر محتوا و شیوه نگارش تفاوت بسیار زیادی با رساله اول پطرس دارد و محققین زمان نگارش آن را حدود ۱۵۰ می‌دانند. نویسنده این متن بدون شک شخصی غیر از پطرس بوده است و برای مقبول افتادن رساله‌اش آن را به پطرس نسبت داده است.^{۸۸}

آرچیبالد رابرتсон در مورد این رساله می‌نویسد: رساله دوم پطرس آخرین و قطعاً جعلی ترین کتاب عهد جدید است.^{۸۹}

بنابر این چنانچه گفته شد فقط در انتساب کتاب مکافحة یوحنا به یوحنای حواری و انتساب هفت نامه پولس به وی، هیچ اختلافی وجود ندارد و در بقیه کتابها به رغم اعتقاد کلیسا برای صحت انتسابشان به مؤلفین سنتی آن، نقّادان کتاب مقدس نظرات و دلایلی دارند که این انتساب را تایید نمی‌کند. البته باید به این نکته توجه داشت که به طور طبیعی این کتاب‌ها می‌توانند بخشی از تعالیم راستین عیسی مسیح را در بر داشته باشند.

^{۸۴}- تاریخ تفکر مسیحی، ص 457

^{۸۵}- کشیش عزیز، فهیم . المدخل الى عهد الجديد، ص 546

^{۸۶}- archibald robertson

^{۸۷}- رابتون ، ارچیبالد. عیسی اسطوره یا تاریخ، مترجم: حسین توفیقی. ناشر : دانشگاه ادیان و مذاهب ص 29

^{۸۸}- فلوید فیلسون، کلید عهد جدید، ترجمه مسعود رجب نیا، تهران، انتشارات نورجهان ص 239

^{۸۹}- راتسون ، ارچیبالد عیسی اسطوره یا تاریخ، ص 29

در نهایت با تلاش معتقدین کتاب مقدس و پیدایش نقد های زبان شناختی و نسخه شناختی و... دانشی به عنوان نقادی کتاب مقدس ایجاد گردید.

بشارت به پیامبر اسلام

بر اساس متون مقدس موجود در عهد جدید، مردم در عصر حضرت یحیی و حضرت عیسی علیهم السلام به انتظار دو شخصیت جهانی نشسته بودند: یکی مسیح و دیگری پیامبری نظیر موسی علیه السلام.

برای کسانی که با عهد جدید آشنایی داشته باشند این مطلب واضح است، چنانکه در ادامه به بیان برخی از این متون می پردازیم.

اشارات به نبی موعود در انجیل

الف) در ابتدای نبوت حضرت عیسی در روز عید بزرگی که حضرت عیسی علیه السلام مردم را موعظه می کردند، پس از اتمام موعده، در بین مردم اختلاف افتاد که او چه کسی است. بعضی او را همان پیامبری دانستند که حضرت موسی علیه السلام و دیگران به آمدنش بشارت داده بودند و بعضی دیگر او را مسیح موعود علیه السلام دانستند:

«آنگاه بسیاری از آن گروه چون این کلام را شنیدند، گفتند: در حقیقت، این شخص "همان نبی" است و بعضی گفتند: او مسیح است و بعضی گفتند: مگر مسیح از جلیل می آید؟... پس درباره او در میان مردم اختلاف افتاد.»

۹۰

از این عبارت به خوبی هویداست که مومنان آن زمان با توجه به بشارت های موجود در عهد عتیق در انتظار آمدن دو شخصیت بودند، به همین دلیل در بینشان اختلاف افتاد؛ زیرا بعضی گفتند این است و بعضی گفتند آن!

ب) هنگامی که حضرت یحیی‌علیه‌السلام مشغول ارشاد و موعظه مردم بود، یهودیان درباره او به تحقیق و تفحص پرداختند. در انجیل یوحنا، در این زمینه چنین آمده است:

«این است شهادت یحیی در وقتی که یهودیان از اورشلیم، کاهنان و لاویان را فرستادند تا از او سؤال کنند که تو کیستی. معترف شد و انکار ننمود، بلکه اقرار کرد که من مسیح نیستم. آنگاه از او سؤال کردند: پس چه؟ آیا تو الیاس هستی؟ گفت: نیستم، آیا تو «آن نبی» هستی؟ جواب داد که نی. آنگاه بدو گفتند: پس کیستی تا به آن کسانی که ما را فرستاده‌اند جواب ببریم؟ درباره خود چه می‌گویی...؟ فرستادگان از فریسیان بودند. پس از او سؤال کرده، گفتند: اگر تو مسیح و الیاس و «آن نبی» نیستی پس برای چه تعمید می‌دهی...؟ یحیی در جواب ایشان گفت:... او آن است که بعد از من می‌آید، اما پیش از من شده است. من لایق نیستم بند نعلیش را باز کنم.»^{۹۱}

در عهد عتیق انبیا بنی اسرائیل پیوسته از ظهور دو شخصیت «مسیح» و «پیامبری نظیر موسی» خبر داده بودند. بنابراین، طبیعی بود که مردم گمان کنند حضرت یحیی‌علیه‌السلام همان «مسیح موعود» و یا پیامبر موعود باشد . بدین سبب، حاکمان اورشلیم برخود لازم و واجب می‌دانستند که از این موضوع تحقیق کنند. آنها افرادی ساده لوح و زودباور نبودند؛ اگر کسی ادعای نبوت می‌کرد به خوبی، تحقیق می‌کردند. تحقیق در مورد دعاوی کسانی که ادعای نبوت می‌کردند و یقین به صحت و سقم ادعاهای از وظایف شورای بزرگ سنهدرین بود . این شورا از 71 نفر عضو مشاور تشکیل می‌شد.^{۹۲} در نتیجه این شورا، که انجیل یوحنا آن را «یهود» می‌نامد، هیئت اعزام کرد تا درباره ادعای یحیی‌علیه‌السلام تحقیق کنند. هیئت اعزامی سه سؤال از حضرت یحیی‌علیه‌السلام پرسیدند:

آیا تو «مسیح موعود» هستی؟

آیا تو الیاس نبی هستی؟

آیا تو «آن نبی» - پیامبر موعود - هستی؟

^{۹۱} یوحنا، 19:1 - 27

^{۹۲} در اسرائیل سه دادگاه وجود داشت که مهمترین آن دادگاه سنهدرین کبیر بود. اعضای آن هم وظیفه قضایت را به عهده داشتند و هم وظیفه هیئت منصفه را، این دادگاه مسئولیت‌های سنگینی داشت. پیغمبر دروغین و کاهن اعظم را تنها در این دادگاه می‌توانستند محکم کنند. ر.ک. به: گنجینه‌ای از تلمود ص 302.

حضرت یحیی‌علیه السلام در جواب سؤال اول، اقرار کرد که مسیح نیست. سؤال دوم درباره حضرت الیاس علیه السلام بود؛ یهودیان طبق کتاب دوم پادشاهان⁹³ معتقد بودند که حضرت الیاس علیه السلام پیامبری است که بر گردداد سوار شده و به آسمان عروج کرده و شخصا به زمین رجعت خواهد کرد. چون حضرت یحیی‌علیه السلام مسیح بودن خود را منکر شد، به نظر هیئت اعزامی چنین رسید که وی باید حضرت الیاس نبی علیه السلام باشد که رجعت کرده است. بنابراین، از حضرت یحیی‌علیه السلام سؤال کردند که آیا تو الیاس نبی هستی؟ حضرت یحیی‌علیه السلام پاسخ دادند که من الیاس نیستم. سپس فرستاد گان با خود گفتند که اگر او مسیح و الیاس نیست، آیا همان نبی‌ای است که حضرت موسی و انبیای دیگر علیهم السلام به ظهور او بشارت داده‌اند؟ لذا، سؤال سوم را مطرح کردند. حضرت یحیی‌علیه السلام به این پرسش نیز پاسخ منفی دادند که من "آن نبی" نیستم.

اینجا سوالی از مسیحیان به ذهن می‌رسد که بی تردید مومنان راستین زمان زمان عیسی مسیح منتظر آمدن دو شخصیت بودند مسیح و "آن نبی" بی تردید همه میدانیم که مسیح آمد اما "آن نبی" ای که تا زمان ظهور عیسی مسیح هنوز نیامده بود و بنا بر بشارت انجیل یوحنا بناسن که باید کیست؟ تذکر این نکته لازم است که مسیح و آن نبی یک نفر نیستند، زیرا در سوال یهودیان تفکیک شدند و وقتی یحیی مسیح بودن را انکار کرد از وی پرسیدند حال که مسیح نیستی پس آن نبی هستی.

به علاوه وقتی منبع بشارت به آن نبی را در کتاب تثنیه 18:18 می‌خوانیم می‌بینیم که مشخصات آن نبی قابل تطبیق بر عیسی مسیح نیست.

تایید دیگر اینکه براساس اسناد مکشوفه در سواحل بحرالمیت مردم در انتظار پیامبر موعودی (آن نبی) بودند که غیر از «مسیح موعود» بود.⁹⁴

⁹³- کتاب دوم پادشاهان، 11:2

⁹⁴- ویل دورانت، همان، ج 3، ص 709 / همچنین ر.ک. ب.ه: جفری بارندر، المعتقدات الدينية لدى الشعوب، ترجمه د. امام عبدالفتاح، کویت، 1413، ص 129

فصل سوم : آموزه های مسیحیت

برخی تعالیم در مسیحیت وجود دارد که در دیگر ادیان ابراهیمی دیده نمی شود. برای نمونه می توان به تثلیث، گناه نخستین، فدا و نسخ شریعت اشاره کرد. در ادامه به بررسی اجمالی این موارد می پردازیم.

1: تثلیث (trinity)

باور به تثلیث اساس آموزه های مسیحیت بوده و راز نخستین شمرده می شود؛ مسیحیان هر کاری را با آن آغاز می کنند و اولین مساله ای که می آموزند همین است: به نام پدر، پسر و روح القدس. ایشان هنگام خوردن غذا و ورود به کلیسا و سایر عبادات این عبارت را تکرار می کنند. با این همه فهم آن برای مسیحیان نه تنها بسیار مشکل، بلکه غیر ممکن است!

1/1 سیر پیدایش تثلیث

بنا به گزارشات تاریخی مسیحیان اولیه هیچ گونه اعتقادی به تثلیث نداشتند و مسیح را پیامبر و برگزیده خدا می دانستند. برای مثال ابیونی ها جماعت بزرگی بودند که تا قرن چهارم ادامه حیات دادند و عیسی را فقط پسر مریم می دانستند^{۹۵}؛ اما در قرن چهارم با زور سرنیزه سرکوب شدند.

بروایت بسیاری از تاریخ نگاران مسیحی پولس نخستین کسی بود که باور به خدا بودن عیسی را پایه گذاری کرد و آن را ترویج نمود تا بتواند با ایجاد یک خدای محسوس، بت پرستانی که عادت به پرستش خدای محسوس داشتند را به کیش جدید دعوت کند.^{۹۶}

شایان ذکر است که ترتولیانوس^{۹۷} (که از الهی دانان و مدافعه نویسان بزرگ مسیحیت به شمار می رود) در قرن سوم واژه تثلیث Trinitas را نخستین بار بکار برد.^{۹۸}

⁹⁵ - گرات، مگ در امدی بر الهیات مسیحی ترجمه عیسی دیباچ انتشارات کتاب روشن ص 362

⁹⁶ - بی ناس ، جان .تاریخ جامع ادیان، ص 617

⁹⁷ - Tertullianus

⁹⁸ - گرات، مگ در امدی بر الهیات مسیحی ص 320

رسمی شدن تثلیث

در 313 کنستانتین، امپراتور روم، مسیحیان را تحت حمایت خود درآورد و برای ایشان امنیت فراهم کرد. در سایه این امنیت نسبی الهیدانان مسیحی وارد مباحث الهیاتی شدند. در نتیجه این مباحث جدال هایی بوجود آمد.

از جمله میان آریوس، اسقف لیبی، و الکساندر اسقف اسکندریه در مورد الوهیت مسیح نزاع شدیدی پا شد. آریوس بر بشری بودن عیسی تاکید داشت و الکساندر به اتفاق شاگردش آتاناسیوس عیسی را خدا می دانستند.

امپراتور کنستانتین که وجود نزاع هایی از این دست را موجب تزلزل حکومت خود می دانست، مصمم شد تا برای حل این مشکل شورایی در شهر نیقیه برپا کند. او خود با اینکه در آن زمان مسیحی نبود، ریاست شورا را بر عهده گرفت و در نهایت الوهیت مسیح را تصویب کرد. دائرة المعارف بریتانیکا نیز در مورد نقش کنستانتین می نویسد:

«...کنستانتین ... اصل حساس اعتقادنامه و اینکه مسیح با خدای پدر همذات است را پیشنهاد کرد و همه اسقفان به جز دو نفر از ترس و برخلاف میل آن را امضا کردند...»^{۹۹}

گرچه اکثر اسقفان در شرق امپراتوری و بسیاری از اسقفان غرب با این اعتقاد نامه مخالف بودند^{۱۰۰}، ولی در نهایت این فرمان امپراتور بود که رسمیت یافت و مخالفان این حکم محکوم به اعدام شدند.

مواد این اعتقادنامه تا به امروز در شمار آموزه های رسمی کلیسا مسیح به شمار می رود و مخالفت با آن گناهی نابخشودنی است. چنان که در تاریخ مسیحیت بسیاری در مخالفت با این حکم در بهترین حالت قطع عضو می شدند^{۱۰۱} و اگر بخت با ایشان یار نبود، در آتش سوزانده می شدند.

این رفتار کلیسا منحصر به قرون وسطی نبود و تا قرون اخیر ادامه داشت. به عنوان نمونه در قرن شانزدهم مایکل سروتوس^{۱۰۲} فیزیکدان و پزشک حاذقی که کاشف جریان خون^{۱۰۳} بود با مطالعه دقیق کتاب مقدس متوجه شد

^{۹۹}، Encyclopeddia britannica，constantine

^{۱۰۰}- لین ، تونی؛ تاریخ نظر مسیحی ، روبرت آسریان ، تهران ، نشر پژوهش فرزان روز ، چاپ سوم ، 1386 ، ص 53

^{۱۰۱}- Should You Believe in the Trinity?. Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania

.Copyright © 2006 Jehovah's Witnesses Official Web Site

^{۱۰۲} - Michael Servetus

^{۱۰۳}- کلیسا سعی بسیاری در حذف نام وی و استناد این کشف بزرگ به دیگر اندیشمندان دارد.

که تثلیث در کتاب مقدس وجود ندارد و از بدعت‌های کلیساست؛ بنابراین کتابی به نام "درباره خطاهای تثلیث"^{۱۰۴} منتشر کرد، اما اندکی برنیامد که او را دستگیر کرده^{۱۰۵} و در سال ۱۵۵۳ زنده زنده در آتش سوزانند.^{۱۰۶}

1/2: معنای تثلیث

الهی دنان مسیحی معتقدند که اصطلاح تثلیث یکی از بزرگ‌ترین و مشکل‌ترین دشواری‌هایی است که دانشجوی مسیحی با آن مواجه می‌شود.^{۱۰۷} مسیحیان برآنند که تثلیث با حقایق برتر الهی مرتبط است و در نتیجه عقل انسان راهی برای فهم معنای آن ندارد. پس تثلیث به مثابه سرّی ناگشوده باقی می‌ماند.

سخن آنسلم^{۱۰۸} قدیس در این زمینه خود گواهی براین مدعاست؛ زمانی که تلاش آنسلم برای فهم معنای تثلیث به نتیجه نرسید، او به این گزینه روی آورد که: ایمان می‌آورم تا بفهمم! (intellectum fides (quaerens

با این اوصاف در ک مسیحیان از تثلیث از اعتقاد همزمان به سه گزینه زیر تشکیل می‌شود:^{۱۰۹}

۱- سه شخص متمایز هستند که الوهیت دارند.^{۱۱۰} این سه شخص از یکدیگر متمایز هستند و بواسطه ویژگی‌های شخصیشان از یکدیگر تمیز داده می‌شوند.^{۱۱۱} این بدین معناست که:

پدر پسر نیست ، پدر روح القدس نیست ، پسر روح القدس نیست

۲- هر شخص کاملاً خدادست، به این معنا که هر یک فقط در قسمتی از الوهیت شریک نیستند ، بلکه هر کدام به تنها‌ی در الوهیت کامل هستند:^{۱۱۲}

¹⁰⁴ - *Dê trinitatis erroribus*

¹⁰⁵ - Schaff, Philip: *History of the Christian Church, Vol. VIII: Modern Christianity: The Swiss Reformation*, William B. Eerdmans Pub. Co., Grand Rapids, Michigan, USA, 1910, page 780.

¹⁰⁶ T. mcneil, jonh - *The History & Character of Calvinism*, p. 176.

¹⁰⁷ - مک گرات، آلبستر، در آمدی بر الهیات مسیحی، ص 320

¹⁰⁸ - Anselm of Canterbury

¹¹⁰ - Grudem, Wayne A. 1994. *Systematic theology an introduction to biblical doctrine*. Leicester, England: Inter-Varsity Press. Page 226

¹¹¹ - الیوت ، استوارت. راز تثلیث. انتشارات نور جهان ص 81

¹¹² - استوارت الیوت ، راز تثلیث ، ص 81

خدای پدر خدای کامل است ، خدای پسر خدای کامل است ، روح القدس خدای کامل است.

3- فقط یک خدای واحد حقیقی وجود دارد. بنابر این، این تصور که مسیحیان به سه خدا معتقدند درست نیست، بلکه به باور ایشان، یک خدا با سه شخص وجود دارد.^{۱۱۳}

برای روشن تر شدن معنای تثلیث باید بدانیم تثلیث مانند یک مثلث نیست که هر کدام از شخصیت های آن یک ضلع باشد و هر سه با هم مثلث واحد باشند؛ زیرا در تثلیث هر خدا به تنها یک خدا است اما در مثلث هر ضلع یک مثلث نیست.^{۱۱۴}

همچنین تثلیث مانندیک شخص نیست که همزمان هم پدر باشد هم پسر و هم همسر؛ زیرا در تثلیث سه شخص متمایز وجود دارد نه یک نفر با سه نقش.^{۱۱۵}

برای فرار از بحران خرد گریزی تثلیث، کلیسا تلاش فراوانی برای عقل پذیر نمودن تثلیث داشت. وقتی نظریه تثلیث را در ترازوی منطق میگذاریم می بینیم که عقل این نظریه را نمی پذیرد و به صراحة آن را انکار می کند. مسیحیان به این مساله یک جواب مشترک می دهند که ما نباید توقع داشته باشیم که چگونگی این امور را در ک کنیم و اصلا منطق انسانی هرگز نمی تواند این مسائل را حل کند.^{۱۱۶}

البته این مساله کمتر توضیح داده می شود که چگونه باید به آموزه ای ایمان بیاوریم که نه فراتر از عقل؛ بلکه مخالف آن است؟ چگونه می توان امر یگانه ای را در همان حال که یکی است، سه تا دانست؟ و یا در همان حال که سه تا است، یکی پنداشت؟

علاوه بر این در کتاب مقدس آیات صریحی وجود دارد که مسیح هستی و حیاتش را از پدر گرفته است. اگر بر مبنای کتاب مقدس معتقدیم که پسر همه وجود و هستی خود را از پدر دارد،^{۱۱۷} چگونه باید بگوییم در عین حال الوهیتی درونی و ذاتی دارد؟

همچنین در کتاب مقدس آیات صریحی وجود دارد که الوهیت مسیح را انکار میکند:

^{۱۱۳}- ژوف بنهامی ، مدخلی بر آموزه تثلیث ص 12

^{۱۱۴}- Barth, Karl, and Geoffrey William Bromiley. 1975. *The doctrine of the word of God prolegomena to church dogmatics, being volume I*, 1. Edinburgh: T. & T. Clark. Pages 348-49

^{۱۱۵}- باید توجه داشت که برخی از مبشرین مسیحی از اینگونه مثال های نادرست بسیار استفاده می کنند.

^{۱۱۶}- استوارت الیوت ، یگانگی در تثلیث ، ص 72

^{۱۱۷}- پدر پسر را دوست دارد و همه چیز را در دستان او قرار داده است « یوحنا 3 : 35 »

۱- «ما را تنها یک خداست، یعنی پدر»^{۱۱۸} اما در تثیت میخوانیم ما را تنها یک خداست یعنی پدر، پسر، روح القدس!

۲- مسیح خود اذعان میکند که " قادر " نیست و کسی دیگر به او قدرت داده و می فرماید : پسر از خود هیچ نمی تواند کرد.^{۱۱۹}

۳- پطرس جانشین عیسی مسیح خطاب به یهودیان میگوید تمامی معجزات مسیح منشایی خدایی دارد و از ترد خودش نیست^{۱۲۰}

۴- خود مسیح نیز معتبر است که دانای مطلق نیست و نسبت به برخی امور بی اطلاع می باشد، مانند روز باز گشت خودش.^{۱۲۱}

در نتیجه بسیاری از مسیحیان جدید^{۱۲۲} می پرسند چگونه مسیح می تواند خدا باشد و در عین حال چنین مطالبی را نیز بگوید؟

۱/۳: ریشه های تثیت در ادیان باستانی

پژوهش در تاریخ ادیان جهان باستان این نکته را روشن می کند که پرستش خدا از دوران پیش از میلاد همواره در گروه های سه تایی مرسوم بود. در بابل، هند، چین، مصر، یونان، فلسطین و روم پیش از آمدن مسیح تا قرن ها پس از مرگ او تاثیر این رسم مشهود بود.

دایره المعارف میتولوزی لاروس (به زبان فرانسه) به یک چنین مجموعه سه گانه ای در همان منطقه بین النهرین اشاره میکند: عالم به سه ناحیه تقسیم شده بود و هر ناحیه به قلمرو یک خدا مبدل گشت. سهم آن آسمان بود.

^{۱۱۸}- اول قرنیان 6:8

^{۱۱۹}- بوحنا 5: 18

^{۱۲۰}- "ای مردان اسرائیلی این سخنرا بشنوید. عیسی ناصری مردی که نزد شما از جانب خدا مبرهن گشت به قوات و عجائب و آیاتی که خدا در میان شما از او صادر گردانید چنانکه خود میدانید (اعمال رسولان 2: 22)

^{۱۲۱}- ولی از آنروز و ساعت غیر از پدر هیچکس اطلاع ندارد ، نه فرشتگان در آسمان و نه پسر هم. مرقس 13: 32

^{۱۲۲}- مانند شاهدان یهود

زمین به اِنلیل واگزار شد. إثا حاکم آبها شد. آنها با یکدیگر مجموعه سه گانه خدایان اعظم را تشکیل دادند.

123

مونیر ویلیامز^{۱۲۴} شرق شناس نامی و استاد زبان سانسکریت در دانشگاه آکسفورد، در کتاب هندوئیسم بیان

125 میدارد که که شیوا، براهما و ویشنو، سه خدای بزرگ هندوئیسم اند.

بنابر این باور به سه خدا به تدریج در مسیحیت نیز نفوذ کرد، اما این امر در دوره رسولان محقق نشد؛ بلکه با مرگ رسولان و گسترش فرهنگ حاکم بر امپراتوری در میان مسیحیان نوکیش، اندک اندک نگرش الهیاتی جهان مسیحیت دگرگون شد.

در همین زمینه آدلف هارناک^{۱۲۶} در کتاب "خلاصه تاریخ اصول عقاید" می‌گوید: اعتقاد کلیسا عمیقا در هلینیسم [افکار بت پرستانه یونانی] ریشه دارد. در نتیجه برای اکثریت عظیم مسیحیان حالت نامفهوم یافته است .

127

۲: فدا و گناه اصلی

یکی از اساسی ترین آموزه های مسیحیت ، باور به "فدا" و نجات بشریت بوسیله مرگ عیسی است. برای شناخت بهتر فدا باید به مواردی اشاره شود:

۱/ انسان پیش از گناه

خداآنده انسان را آفرید و انسان در طبیعت اولیه خود پاک و خداگونه خلق شده بود. اعتقاد نامه رسمی کاتولیک در این زمینه آورده است: پدر و مادر نخستین ما یعنی آدم و حوا با اصلی پاک و در حالت تقدس و عدالت خلق شدند.^{۱۲۸}.

¹²³ - Should You Believe in the Trinity?. Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania .Copyright © 2006 Jehovah's Witnesses Official Web Site

¹²⁴ - Monier-Williams

¹²⁵ - Monier-Williams, Monier. Hinduism. VII Page 87. Society for Promoting Christ, 1925

¹²⁶ - Adolf von Harnack

¹²⁷ - *Outlines of the History of Dogma* نقل از مقاله Should You Believe in the Trinity?. Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania .Copyright © 2006 Jehovah's Witnesses Official Web Site

با نافرمانی آدم و خوردن از میوه درخت ممنوعه، تقدس یافتنگی نخستین او از بین رفت و در نتیجه طیعت آدمی فاسد شد و مانند انسانی که به درون چاه سقوط کرده و استخوان هایش شکسته، دیگر قادر به نجات خود نبود.

در الهیات مسیحی به نافرمانی آدم و حوا که منجر به سقوط انسان شد گناه نخستین می گویند^{۱۲۹}

پولس در این باره می گوید:

وقتی آدم گناه کرد ، گناه او تمام نسل بشر را آلوده ساخت و باعث شیوع مرگ در سراسر جهان شد. در نتیجه همه چیز دچار فرسودگی و تباہی گشت . چون همه انسانها گناه کردند.^{۱۳۰} مقصود از این مرگ ، مرگ روحی و فساد ذاتی است. و این فساد ذاتی از آدم به تمام نسلش به ارث رسید.

خطای آدم تنها به خود وی زیان وارد نکرد بلکه همه نسل او را متضرر کرد^{۱۳۱} همانند تنبیه های گروهی که به خاطر جرم یک نفر یک گروه را تنبیه می کنند. گناه یک نفر(آدم) به تمامی نسلش به ارث رسید و تمام بشریت فاسد شد حتی کودکانی که تازه به دنیا می آیند میراث بر گناه آدم هستند. پولس می گوید:

... به یک خطا حکم شد بر جمیع مردمان برای قصاص... (رومیان 5:18)

البته منظور از این مرگ، مرگ روحی و فساد ذاتی است. این فساد ذاتی از آدم به تمام نسلش به ارث رسید، یعنی تمام انسان ها در زمان تولد فاسد هستند و این فساد در تمام جنبه های زندگی ایشان وارد شده است. بنابر این انسان تازه تولد یافته چیز نیکویی در خود ندارد تا خدا را راضی کند و هیچ قدرتی ندارد که وضع خود را تغییر دهد.^{۱۳۲}

آگوستین^{۱۳۳} معتقد بود که در نتیجه گناه دو نوع مرگ وارد زندگی انسان شده: مرگ جسم و مرگ روح و آدم با ارتکاب گناه هم جسم و هم روح دچار مرگ شد.^{۱۳۴}

¹²⁸- Catechism of the Catholic Church,P85

¹²⁹ - Oxford Dictionary of the Christian Church (Oxford University Press 2005, article *Original Sin*

¹³⁰- نامه پولس به رومیان 12:5 به رومیان

¹³¹ -Catechism of the Catholic Church, paragraphs 404-405

¹³²- گراش، مگ در امدى بر الهيات مسيحي ص 457

¹³³ - Saint Augustinus

¹³⁴ -Agustine,s.City of God,P.522.

اما در طرف مقابل و در چنین شرایطی خدا نیز نمی پذیرفت که این زندانی را آزاد کند، مگر به این شرط که ضرر نکند و بهای لازم را در قبال آزادی دریافت کند.^{۱۳۵} اکنون این گناه سبب ییگانگی انسان با خدا شده و طبیعت بشر را فاسد کرده و گناهان ما نیز نماد بیرونی این طبیعت فاسد است.^{۱۳۶}

2/3: فدیه الهی

حال که بشر گناه کرده و برای جبران این گناه کفاره و قربانی نیاز است، انسان به خود رجوع کرده و می بیند طبیعت گنهکارش شایسته قربانی شدن نیست؛ چون کفاره باید بی عیب و نقص و سالم باشد تا بتواند غضب خدا را فرو نشاند.

بنابر این کسی می بایست جایگزین انسان شده و جرمیه و مجازات گناهان انسان را متحمل می شد. اما کسی غیر از یک انسان نمی توانست قربانی گردد؛ پس به یک انسان پاک نیاز بود. او می بایست از گناه مبرا باشد تا بتواند برای گناه کاران جان دهد.

چون بشر نمی توانست چنین رهاننده ای برای خود مهیا کند؛ خدا برای نجات او از این وضع اسف بار نقشه کشید که پرسش را که همذات وی بود به صورت یک انسان بفرستد و وی را در عوض گناهان بشر فدیه دهد. به تعبیر کارل بارت «عیسی داوری بود که بجای ما داوری شد».^{۱۳۷}

جیمز پکر، الهی دان بزرگ انگلی، فدیه مسیح را اینگونه بیان می کند: مرگ مسیح نخست بر خدا تاثیر گذاشت، زیرا از این طریق غصب او تسکین یافت... جان کلام آنکه مسیح با مرگ خود چیزی تقدیم خدا کرد که غرب از آن به عنوان توان گناه یاد می کند، توانی که بنا به شخصیت خود خدا تنها وسیله ای بود که می توانست "نه" خدا را به "آری" تبدیل کند... عیسی با تحمل صلیب گناهان ما را زدود، غصب خالق ما را تسکین داد... و بدین گونه نجاتمان داد.^{۱۳۸}

آگوستین قدیس در مورد فدا می گوید: او برای ما قربانی داد؛ قربانی بی عیب و نقصی که می توانست تقدیم خدا شود. او خود را به عنوان قربانی تقدیم کرد، زیرا قربانی دیگری نیافت.^{۱۳۹}

^{۱۳۵}- معجم الlahوت الکتابی . مدخل فدا

^{۱۳۶}- استات ، جان . مبانی مسیحیت . مترجم روبرت آسریان ص 68

^{۱۳۷}- بارت، کارل . اصل قطعی کلیسا بخش اول قسمت 51 شماره 2 نقل از گراش، مگ. در امدی بر الهیات مسیحی

^{۱۳۸}- گراش، مگ . در امدی بر الهیات مسیحی ص 450

^{۱۳۹}- همان

نتیجه طبیعی سطور فوق این است که هر انسانی که متولد می شود میراث بر گناه آدم است؛ پس باید تعمید بگیرد تا مشمول طرح نجات خدا گردد و اگر نوزادی پیش از تعمید بمیرد در عذاب الهی خواهد بود.

آگوستین معتقد بود که نوزادانی که بدون تعمید از دنیا می روند به خاطر گناه اصلی به جهنم می روند. پدران یونانی کلیسا نیز از این نظریه تبعیت کردند.^{۱۴۰}

یکی از سوال های مطرحی که امروزه کلیسا با آن مواجه شده؛ این نکته است که چگونه باید پذیریم خداوند عادل است و در عین حال تمام نسل پسر را به خاطر گناه یک نفر موادخه می کند؟

آموزه ای که به نظر اندیشمندانی چون جوزف باتлер در عهد جدید به صورت واضح مطرح نشده است.^{۱۴۱}

این در حالی است که کتاب مقدس با صراحة تاکید می کند که خدا بخشنده است.^{۱۴۲} بنابر این نیازی نبود تا خدا برای بخشنش گناه آدم یگانه فرزند همدات خود را به صلیب بکشد.

پیتر آبلار^{۱۴۳} از متفکرین بزرگ مسیحی نیز در تفسیر رساله رومیان، آموزه سنتی کلیسا مبنی بر کفاره شدن مسیح برای گناهان بشر را زیر سوال برد. او در قسمتی از این کتاب می گوید:

«حقیقتا ضرورت ریخته شدن خون فردی بی گناه به عنوان بهای یک چیز و اینکه قربانی شدن فرد بی گناهی باعث رضایت خاطر گردد، چقدر بی رحمانه و شریرانه به نظر می رسد. چقدر تصور این امر مشکل است که خدا با مرگ فرزند خود آنقدر موافق باشد که بواسطه آن با کل جهان مصالحه کند! این سوال و سوال های مشابه آن، مساله ای اساسی را در مورد رستگاری ما بواسطه مرگ مسیح در برابر ما قرار می دهد.»^{۱۴۴}

اما این تفکر آبلار از سوی کلیسا بی پاسخ نماند. زیرا "برnar" رساله ای بنام خطاهای پیتر آبلار نوشته و در آن به شدت آبلار را مذمت کرد. او در قسمت مهمی از این رساله چنین می گوید:

¹⁴⁰ - Study by International Theological Commission, 19 January 2007, 19-21

¹⁴¹ - گراث، مگ. در امدی بر الهیات مسیحی ص 432
¹⁴² - مزامیر، 26:109.

¹⁴³ - Peter Abelard

¹⁴⁴ - لین، تونی . تاریخ تفکر مسیحی ،ص 184

«...این فرزند هلاکت (آبالار) این حقیقت را خوار می شمرد و آن را استهzaء می کند. آبالار بر این باور است که مسیح تنها بدین دلیل زیست و مرد تا به انسان ها تعلیم دهد که چگونه مطابق کلام و الگوی او زندگی

^{۱۴۵} کنند...»

تامس چاب [1747 م] معتقد بود مفهوم مرگ مسیح به عنوان قربانی به این خاطر وارد مسیحیت شد زیرا کلیسا دید یهودیان معبد، مذبح و قربانی و کاهن اعظم دارند. پس برای آنکه نشان دهنده مسیحیت تفاوت چندانی با آئین یهود ندارد به این فکر افتادند که مفاهیمی شبیه آن را وارد مسیحیت کنند؛ در حالی که پاپ این نظریه را مردود می دانست و می گفت رحم و مروت خدا یکسره به سبب نیکوئی و رحمانیت ذاتی اوست نه معلول چیزی خارج از او؛ خواه این چیز درد و رنج عیسی و مرگ عیسی مسیح باشد خواه هر چیز دیگر^{۱۴۶}

3: شریعت

شریعت مجموعه مقررات و احکامی است که جهت تنظیم اعمال انسان و برای اصلاح نظام اجتماعی وضع می شود. پیامبران بزرگ الهی چون موسی، عیسی و رسول اسلام دارای شریعت بودند.

گرچه روح کلی تسلیم در برابر حق، اطاعت از خداوند، ایمان به غیب و معاد در همه ادیان الهی مشترک است؛ ولی با توجه به اختلاف استعداد امتهای قوانین متفاوتی مناسب با شرایط هر یک برای آنان وضع شده است.

کتاب مقدس نیز تاکید زیادی بر انجام شریعت دارد، چنان که در عهد قدیم آمده است: ملعون باد کسی که کلمات این شریعت را اثبات ننماید تا آنها را بجا نیاورد.^{۱۴۷}

1/3: مسیح و شریعت

با توجه به نوشه های موجود در اناجیل مسیح ع شریعت جدیدی نیاورد و همواره بر لزوم رعایت شریعت موسوی تاکید می نمود. البته در برخی موارد و مطابق با شرایط جدید تغییرات جزئی در آن ایجاد کرد.

بروایت انجیلها مسیح خود را کامل کننده شریعت موسی دانسته و همواره تاکید می کرد: گمان میرید که آمده‌ام تا تورات یا صحف انبیا را باطل سازم. نیامده‌ام تا باطل نمایم بلکه تا تمام کنم. ۱۸ زیرا هر آینه به شما می‌گوییم تا آسمان و زمین زایل نشود همزه یا نقطه‌ای از تورات هرگز زایل نخواهد شد تا همه واقع شود. ۱۹

^{۱۴۵}- لین، تونی. *تاریخ تفکر مسیحی*، ص 188

^{۱۴۶}- گراث، مگ. در امدی بر الهیات مسیحی ص 435

^{۱۴۷}- تثنیه، 26:27

پس هر که یکی از این احکام کوچکترین را بشکند و به مردم چنین تعلیم دهد در ملکوت آسمان کمترین شمرده شود. اما هر که بعمل آورد و تعلیم نماید او در ملکوت آسمان بزرگ خوانده خواهد شد.^{۱۴۸}

مسیح خودش نیز در عمل به شریعت موسی و فادر بود^{۱۴۹}؛ به نماز اهتمام خاصی داشت^{۱۵۰}، روزه می گرفت^{۱۵۱}، مالیات هیکل را می پرداخت^{۱۵۲} و به زیارت هیکل می رفت. با این وجود پیروان مسیح شریعت را کنار زده و معتقدند زمانش سپری شده است و دیگر عمل به آن لازم نیست.^{۱۵۳}

3/2: مسیحیت و شریعت گریزی

جدایی شریعت از دین مسیح طی یک فرایند تاریخی و در پی فراهم آمدن بسترهای آن صورت گرفته است. روند این جدایی تقریباً با گرایش پولس به مسیحیت مصادف بود. زیرا او پس از مسیحی شدن و طرح آموزه فدا به این اندیشه معتقد شد که با به صلیب کشیده شدن مسیح گناه برداشته شده و با برداشته شدن گناه دیگر نیازی به انجام شریعت نیست و ایمان به مسیح برای نجات کافی است.^{۱۵۴}

3/3: سیر نسخ شریعت

در جریان سفرهای تبلیغی پولس و برنابا برخی از کسانی که سابق بر این دو گانه پرست بودند به مسیح ایمان آورند. این جماعت تا کنون شریعت یهودی را انجام نداده بودند و طبیعتاً ختنه نیز نشده بودند.^{۱۵۵} بنابر این اگر ختنه کردن برای پذیرش مسیحیت الزامی بود، مانع بزرگی در راه مسیحی شدن ایشان بوجود می آمد.

از طرفی ختنه کردن در شریعت یهود (و پس از آن شریعت عیسی) یکی از مهم ترین رسوم مذهبی بود؛ در نتیجه نزاع بزرگی بین رسولان ایجاد شد که آیا ختنه کردن برای بت پرستانی که قرار است مسیحی شوند لازم است یا نه؟ که در نهایت با فشارهایی که توسط پولس وارد شد، عمل به برخی مظاهر سخت شریعت (مانند ختنه) برای غیر یهودیان حذف شد.

^{۱۴۸}- متی 17:5

^{۱۴۹}- لوقا 22-21:2

^{۱۵۰}- متی 23:14

^{۱۵۱}- متی 2-1:4

^{۱۵۲}- متی 27-24:17

^{۱۵۳}- قاموس کتاب مقدس . واژه شریعت

^{۱۵۴}- رومیان 21:3

^{۱۵۵}- اعمال 3:11

اما پیشروی پولس به اینجا خاتمه نیافت ، زیرا پس از مدتی ادعا کرد که تمام شریعت و برای تمام اقوام منسخ شده است.

او اینگونه می اندیشید که شریعت مخصوص زمانی بود که انسان در وضعیت قهر با خدا قرار داشت، اما پس از به صلیب کشیده شدن مسیح و آشتی انسان با خدا دیگر عمل به شریعت نیاز نیست و راه نجات ایمان به مسیح است نه شریعت! پولس در مرحله بعد پا را از این فراتر نهاده، گفت: هر کسی که فکر کند که می تواند با شریعت نجات یابد، دیگر مسیح نمی تواند او را نجات دهد!^{۱۵۶}

3/نزاع حواریون عیسی با پولس

مساله نسخ شریعت سبب شد که بین حواریون عیسی و پولس جدال های شدیدی رخ دهد. در این نزاع ها که در انجلیل هم ثبت شده پولس ، حواریون و در راس آنها پطرس را که موافق شریعت بودند منافق و دور و خوانده و ایشان را برادران کذبه و افسونگر معرفی می کند. در این راستا یعقوب (یکی از حواریون عیسی مسیح) در نامه اش مینویسد " برادران من چه سود اگر کسی ادعا کند که ایمان دارد اما عمل نداشته باشد ؟ آیا چنین اعمالی میتواند او را نجات بخشد ؟ ... ایمان بدون عمل مرده است "

اما در نهایت این پولس بود که بخاطر شباهت اندیشه هایش با اندیشه های اقوام بت پرست در این نزاع پیروز شد.

جان ناس، تاریخ نگار مسیحی، در این باره می گوید: « پولس را غالباً دومین موسس مسیحیت لقب داده اند و مسلمان او در این راه جهاد بسیار کرد و فرقه طرفداران اصول و شرایع موسوی را مغلوب ساخت به طوری که آنها اهمیت موقع و مقام خود را بر اثر مساعی پولس از کف دادند »^{۱۵۷}

4: آیین های کلیسا(sacramentum)

گویی شریعت با روح دین عجین است و داشتن دینی بدون شریعت و آیین های بیرونی غیر ممکن می باشد. به همین جهت مسیحیان پس از رها کردن شریعت مسیح با تاویل بردن آیاتی از عهد جدید دستورالعمل های رفتاری جدیدی برای خود یافتند که به عنوان اسرار کلیسا ای نامیده می شود. که به بررسی این موارد می پردازیم.

^{۱۵۶}- غلطیان 2:5

^{۱۵۷}- بی ناس ، جان. تاریخ جامع ادیان، ص 613

تقریبا همه مسیحیان اتفاق نظر دارند که دو آیین تعمید و عشای ربانی در شمار آینهای کلیساست؛ اما مسیحیان کاتولیک و ارتدکس به پنج آیین دیگر نیز اعتقاد دارند. این در حالی است که برخی از کلیساهاي پروتستان مانند کواکرها و سپاه نجات هیچ یك از آیین ها را نمی پذیرند.

1- تعمید(baptism): هر مسیحی فقط یکبار هنگام ورود به جامعه مسیحیت تعمید می پذیرد و کشیش تمام یا بخشی از بدن تعمید گیرنده را همراه با ذکر نام پدر، پسر و روح القدس در آب فرو میرد.^{۱۵۸}

2- تایید(Confirmation): تایید یعنی پذیرفته شدن توسط روح القدس. در این مراسم که معمولا هنگام بلوغ انجام می شود، کشیش داوطلب تایید را با روغن مقدس همراه با عبارت "روح القدس را بپذیر تا بتوانی به مسیح شهادت دهی" مسح می کند.^{۱۵۹}

3- عشاء ربانی(Eucharist): در این مراسم به یادبود شام آخر عیسی مسیح مقدار کمی نان فطیر توسط کشیش در دهان مسیحیان گذاشته می شود و ایشان باید بدون دندان زدن آن را بخورند.^{۱۶۰}

کاتولیک ها و ارتدکس ها بر این باورند که نان و شراب حقیقتا به گوشت و خون مسیح تبدیل می شود.

4- اعتراف(Sacrament of Penance): اگر شخصی دچار خطا یا اشتباهی شود، باید نزد کشیش به گناه خود اعتراف کند تا گناهانش بخشیده شود. برای این کار شخص گناه کار پس از ورود به اتفاقکی چوین در برابر کشیش زانو می زند و گناهانش را برای کشیش شرح می دهد و سپس کشیش عباراتی از باب اندرز می گوید و برایش جرمیه ای مقرر می کند.^{۱۶۱}

5- تدهین(Anointing of the Sick): در این مراسم بیمار مشرف به مرگ توسط یک کشیش با روغن مقدس تدهین (روغن مالی) می شود.^{۱۶۲}

6- دست گذاری(Sacraments at the service of communion): مسیحیان سه درجه روحانی دارند؛

«شمامس^{۱۶۳} : به معنای خادم است و به کشیش در مراسم کلیسا کمک می کند.

¹⁵⁸ - Liddell, Henry George ; Robert Scott , Henry Stuart Jones and Roderick McKenzie (1940). "βαπτίζω ". A Greek-English Lexicon . Medford, Massachusetts : Tufts University

¹⁵⁹ - Catechism of the Catholic Church , 1285–1321

¹⁶⁰ - Catechism of the Catholic Church , 1322–1419

¹⁶¹ - راستز، لنو. فرهنگ تحلیلی مذاهب آمریکایی مترجم محمد تقیی ص 233

¹⁶² - Catechism of the Catholic Church , 1499–1532

«کشیش^{۱۶۴}: وی رهبری یک کلیسا را به عهده دارد.

«اسقف^{۱۶۵}: وی در قلمرو معینی رهبری کلیساهای را به عهده دارد. اسقف عادی معمولاً در سطح یک شهر و کاردینال در سطح یک منطقه بزرگ جغرافیایی و پاپ در سطح جهان رهبری کلیسا را به عهده دارند.

بنابر اعتقدات مسیحی هرگاه شخصی بخواهد به درجه روحانی بالاتر نائل شود، باید توسط مقام بالاتر دست گذاری شود.^{۱۶۶} البته زنها خارج از این قانون هستند و تنها می‌توانند شماش شوند.

7- ازدواج (Matrimony): هرگاه زن و مردی بخواهند با یکدیگر پیوند زناشویی برقرار کنند؛ کلیسا این پیوند را برقرار می‌سازد. در مسیحیت امکان طلاق وجود ندارد مگر به سبب فحشا. در غیر این صورت اگر زن و مرد از هم جدا شده و با شخص دیگری ازدواج کنند، زناکار به شمار می‌روند. شایان ذکر است که در کلیسای کاتولیک کشیشان و راهبه‌ها حق ازدواج ندارند.^{۱۶۷} اگر چه برخی از فرقه‌ها این مقررات را رعایت نمی‌کنند.

5: اعياد مسيحيت

در مسیحیت یادبودها و عیدهای فراوانی وجود دارد که به برخی از آنها اشاره می‌شود:

کریسمس (Christmas) (جشن مسیح): این جشن به مناسبت تولد آن حضرت در 25 دسامبر برگزار می‌شود. هفت روز پس از آن جشن اول سال میلادی در یک ژانویه برگزار می‌شود. البته روز و تاریخ دقیق تولد حضرت عیسی مشخص نیست.^{۱۶۸}

عید پاک: مهم ترین جشن دینی مسیحیان است که به مناسبت پیروزی عیسی بر مرگ و برخاستن وی از مردگان، در سومین روز تصلیب او برگزار می‌شود.

عید پاک پس از اعتدال ریبیعی و نخستین بدر شدن ماه برگزار می‌شود که حدوداً مطابق با 22 مارس تا آوریل است.^{۱۶۹}

¹⁶³ - deacon

¹⁶⁴ - priest

¹⁶⁵ - bishop

¹⁶⁶ - Catechism of the Catholic Church , 1536–1600

¹⁶⁷ - Catechism of the Catholic Church , 1601–1666 , and annulment (Catholic Church) .

¹⁶⁸ - How December 25 Became Christmas, Biblical Archaeology Review, Retrieved 2009-12-13

¹⁶⁹ - . Jones, Stephen (1996). *Secrets of Time*.

6: نماز

در مسیحیت نماز به شیوه خاصی که در اسلام وجود دارد مطرح نیست، بلکه ایشان در برابر خدا دعاها ایشان آمیز بجا می آورند. مسیحیان کاتولیک پیش از ورود به کلیسا با آب مقدس خود را تطهیر می کنند، به این صورت که دست خود را در آب فرو برد و صلیب می کشنند.^{۱۷۰}

یکی از دعاها مرسوم برای برگزاری نماز دعای زیر است:

ای پدر ما که در آسمانی نام تو مقدس باد، ملکوت تو بیاید. اراده تو چنان که در آسمان است در زمین نیز به انجام رسد. نان کفاف امروز ما را بده، گناهان امروز ما را بیخش چنان که ما نیز کسانی را که به ما بدی می کنند ببخشیم. ما را در آزمایش نیاور، بلکه از شریر رهایی ده؛ زیرا ملکوت، قوت و جلال از آن توسط آمین.^{۱۷۱}

البته برخی از حرکتها بدن مانند دست ها را رو به آسمان گرفتن و یا خم کردن زانو در نماز مرسوم است.

7: روزه

متی در انگلیش روایتی را ذکر می کند مبنی بر اینکه عیسی چهل شبانه روز روزه گرفت. او درباره روزه داران می فرمود: چون روزه می گیرید چون ریاکاران ترش رو نباشد.^{۱۷۲}

با این حال روزه در مسیحیت در شمار احکام شرعی نیست و مسیحیان آزادند در هر زمان به طور فردی یا گروهی روزه بگیرند. چگونگی روزه گرفتن در میان مسیحیان نیز با وابستگی ایشان به فقه خاص متفاوت است و از نخوردن گوشت، لبیات، تخم مرغ روغن و مشروب^{۱۷۳} و اکتفا به غذاهای ساده تا پرهیز کامل از غذاها و اکتفا به مایعات وجود دارد.

زمان روزه گرفتن نیز به فرقه ای که از آن تبعیت می کنند بستگی دارد، ولی معمولاً روزهایی چون چهارشنبه خاکستر (روز دستگیری عیسی) و جمعه صلیب (روز به صلیب کشیده شدن عیسی) و چهل روز پیش از عید پاک و روزهایی از این دست را روزه می گیرند.

^{۱۷۰} - Philip Zaleski, Carol Zaleski (2005). *Prayer: A History*. Houghton Mifflin Books.

^{۱۷۱} - متی، ۹:۶

^{۱۷۲} - متی، ۱۶:۹

^{۱۷۳} Kallistos (Ware), Bishop; Mary, Mother (1978), *The Lenten Triodion*, South Canaan PA: St. Tikhon's Seminary Press (published 2002), pp. 35ff,

8: حجاب

در کتاب مقدس تاکید زیادی بر لزوم آراستگی به حیا و کنار نهادن آرایش ظاهری شده است:

و نیز خواهانم که زنان پوششی شایسته به تن کنند و خویشتن را به نجابت و متانت بیارایند نه به گیسوان بافته با طلا و مروارید و جامه های فاخر... زن باید در آرامی و تسليم کامل تعلیم قرار گیرد. زن را اجازت نمی دهم که تعلیم دهد یا بر مرد مسلط شود، بلکه باید آرام باشد.^{۱۷۴}

همچنین درباره پوشش سر آمده است:

هر زنی که سر نپوشیده دعا یا نبوت کند سر خود را بی حرمت کرده... اگر زنی سر خود را نمی پوشاند پس اصلاً موهای خود را بچیند و اگر برای زن شرم آور است که موها یش را بچیند یا بتراشد پس باید سر خود را پوشاند. مرد نباید سر خود را بپوشاند زیرا او صورت و جلال خداست، اما زن جلال مرد است.^{۱۷۵}

علاوه بر این فرامینی که در کتاب مقدس درباره لزوم حجاب آمده است، تصویرهایی که از پوشانک مسیحیان و مردم اروپا از سال های اولیه میلادی تا قرون وسطی و عصر اصلاحات انتشار یافته، بروشنی نشان می دهد که حجاب بین زنان رعایت می شد.^{۱۷۶}

^{۱۷۴}- اول تیموتوانوس ، 9:2

^{۱۷۵}- اول قرنتیان ، 5:11

^{۱۷۶}- براون واشنایدر . پوشانک اقوام مختلف ص 116

1. گریدی، جوان؛ مسیحیت و بدعتها، عبدالرحیم سلیمانی اردستانی، قم، موسسه طه، ۱۳۸۴، چاپ دوم
2. میلر، ویلیام؛ تاریخ کلیساي قدیم در امپراتوری روم و ایران، ترجمه علی نخستین،
3. دورانت، ویل؛ تاریخ تمدن ج ۳، حمید عنایت و ...، تهران، سازمان انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی، ۱۳۷۱،
4. کرنز، ارل؛ سرگذشت مسیحیت در طول تاریخ، ترجمه آرمان رشدی، آموزشگاه کتاب مقدس، ۱۹۹۴، ص ۱۰۶-۱۰۷،
5. وان وورست، رابت ای؛ مسیحیت از لابلای متون، جواد باغانی و عباس رسول زاده، قم، موسسه امام خمینی، ۱۳۸۴،
6. میشل توماس. کلام مسیحی ترجمه حسین توفیقی انتشارات دانشگاه ادیان و مذاهب بی‌ناس، جان. تاریخ جامع ادیان، ترجمه علی اصغر حکمت، انتشارات علمی - فرهنگی
7. جمیز، آ. کوریک، قرون وسطای اولیه. ترجمه مهدی حقیقت خواه انتشارات ققنوس
8. گرات، مگ در امدی بر الهیات مسیحی ترجمه عیسی دیباچ. انتشارات کتاب روشن
9. تنی، مریل سی؛ معرفی عهد جدید، مترجم طه میکائیلیان، تهران، انتشارات حیات ابدی، ۱۳۶۲،
10. رابرتsson، آرچیبالد؛ عیسی اسطوره یا تاریخ، مترجم حسین توفیقی، قم، دانشگاه ادیان، ۱۳۸۷، چاپ دوم،
11. ایان باربور، علم و دین، ترجمه بهاء الدین خرمشاهی. مرکز نشر دانشگاهی
12. ولف، کری. درباره مفهوم انجیلها، مترجم: محمد قاضی ناشر: امیر کبیر
13. دائرة المعارف کتاب مقدس ، مترجم بهرام محمدیان و ...، تهران ، انتشارات سرخدار، ۱۳۸۱،
14. کشیش عزیز، فهیم . المدخل الى عهد الجديد،
15. رابتsson ، آرچیبالد. عیسی اسطوره یا تاریخ، مترجم: حسین توفیقی. ناشر : دانشگاه ادیان و مذاهب
16. فلوید فیلسون، کلید عهد جدید، ترجمه مسعود رجب نیا، تهران، انتشارات نورجهان
- 17.

- .18. کهن، ابراهام. گنجینه‌ای از تلمود . ترجمه امیر فریدون گرگانی. انتشارات اساطیر.
- .19. جفری بارندر، المعتقدات الدينية لدى الشعوب، ترجمه د. امام عبدالفتاح، کویت، 1413 ،
- .20. لین، تونی؛ تاریخ تفکر مسیحی ، روبرت آسریان ، تهران ، نشر و پژوهش فرزان روز ، چاپ سوم ، 1386،
- .21. الیوت ، استوارت. راز تثلیث. انتشارات نور جهان
- .22. استوارت الیوت ، یگانگی در تثلیث ، انتشارات نور جهان
- .23. ژوزف بهنامی ، مدخلی بر آموزه تثلیث . انتشارات نور جهان
- .24. براون واشنایدر . پوشاك اقوام مختلف
- .25. استات ، جان . مبانی مسیحیت . مترجم روبرت آسریان
- .26. معجم اللاهوت الكتابي . مدخل فدا
- .27. قاموس کتاب مقدس . واژه شریعت
- .28. راستز، لو. فرهنگ تحلیلی مذاهب آمریکایی مترجم محمد تقایی

.29 Should You Believe in the Trinity?. Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania .Copyright © 2006 Jehovah's Witnesses Official Web Site

.30 Schaff, Philip: History of the Christian Church, Vol. VIII: Modern Christianity: The Swiss Reformation, William B. Eerdmans Pub. Co., Grand Rapids, Michigan, USA, 1910 ,

.31 T. mcnell, jonh - The History & Character of Calvinism ,

.32 Catholic Encyclopedia

.33 britannica-encyclopedia

- .34 Grudem, Wayne A. 1994. Systematic theology an introduction to biblical doctrine. Leicester, England: Inter-Varsity Press .
- .35 Barth, Karl, and Geoffrey William Bromiley. 1975. The doctrine of the word of God prolegomena to church dogmatics, being volume I, 1. Edinburgh: T. & T. Clark .
- .36 Monier-Williams, Monier. Hinduism. VII Page 87. Society for Promoting Christ, 1925
- .37 Outlines of the History of Dogma
- .38 Catechism of the Catholic Church
- .39 Oxford Dictionary of the Christian Church (Oxford University Press 2005
- .40 Agustine,s.City of God,
- .41 Study by International Theological Commission, 19 January 2007, 19-21
- .42 Liddell, Henry George ; Robert Scott , Henry Stuart Jones and Roderick. McKenzie (1940). " βαπτίζω ". A Greek-English Lexicon . Medford, Massachusetts : Tufts University .
- .43 How December 25 Became Christmas, Biblical Archaeology Review, Retrieved 2009–
- 44 Philip Zaleski, Carol Zaleski (2005). Prayer: A History. Houghton Mifflin Books .
- 45 Kallistos (Ware), Bishop; Mary, Mother (1978), The Lenten Triodion, South Canaan PA: St. Tikhon's Seminary Press (published 2002)